

2024/1896

12.7.2024

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2024/1896

z dnia 11 lipca 2024 r.

nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów polichlorku winylu („PVC”) pochodzących z Egiptu i Stanów Zjednoczonych Ameryki

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z państwami członkowskimi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

- (1) 15 listopada 2023 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu polichlorku winylu („PVC”) pochodzącego z Egiptu i Stanów Zjednoczonych Ameryki („państwa, których dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej 2 października 2023 r. przez Komitet ds. Handlu Poli-chlorkiem Winylu („skarżący”). Skarga została złożona w imieniu przemysłu Unii zajmującego się produkcją PVC w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dum-pingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które były wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.

1.2. Rejestracja

- (3) Zgodnie z art. 14 ust. 5a rozporządzenia podstawowego Komisja rejestruje przywóz będący przedmiotem docho-dzenia antydumpingowego w okresie wcześniejszego informowania, chyba że dysponuje wystarczającymi dowo-dami w rozumieniu art. 5, potwierdzającymi, że wymogi określone w art. 10 ust. 4 lit. c) lub d) nie są spełnione.
- (4) Skarżący nie złożyli wniosku o rejestrację, a Komisja stwierdziła, że wymogi określone w art. 10 ust. 4 lit. d) rozpo-rządzenia podstawowego nie zostały spełnione. Po okresie objętym dochodzeniem (zob. motyw 32) nie nastąpił dal-szy znaczny wzrost przywozu przekraczający poziom przywozu, który spowodował szkodę w tym okresie.
- (5) Z powodów przedstawionych w sekcji 4.4.1 poniżej Komisja postanowiła skumulować przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, do celów analizy opisanej w powyższych motywach. Analiza danych pochodzących z bazy danych Comext Eurostatu oraz danych dostarczonych przez współpracujących producentów eksportujących z pań-stw, których dotyczy postępowanie, wykazała, że skumulowana wielkość przywozu z tych państw w pierwszych trzech pełnych miesiącach po wszczęciu dochodzenia (tj. od grudnia 2023 r. do lutego 2024 r.) zmniejszyła się o 41 % w porównaniu z tymi samymi miesiącami w okresie objętym dochodzeniem. Podobnie średni miesięczny przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, w pierwszych trzech miesiącach po wszczęciu dochodzenia wynosił 19 148 ton, podczas gdy średni miesięczny przywóz w okresie objętym dochodzeniem wyniósł 27 450 ton. W związku z tym Komisja nie objęła przywozu PVC wymogiem rejestracji na podstawie art. 14 ust. 5a rozpo-rządzenia podstawowego w okresie wcześniejszego informowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj>.

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych rodzajów polichlorku winylu („PVC”) pochodzących z Egiptu i Stanów Zjednoczonych Ameryki, Dz.U. C, C/2023/1033, 15.11.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/1033/oj>.

1.3. **Zainteresowane strony**

- (6) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała skarżących, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących, władze Egiptu i Stanów Zjednoczonych Ameryki („USA”), znanych importerów, dostawców i użytkowników oraz przedsiębiorstwa handlowe o wszczęciu dochodzenia i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.
- (7) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

1.4. **Kontrola wyrywkowa**

- (8) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

1.4.1. *Kontrola wyrywkowa producentów unijnych*

- (9) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja ogłosiła, że wstępnie wybrała próbę producentów unijnych. Komisja dokonała doboru próby na podstawie wielkości produkcji i sprzedaży. Próba ta składała się z trzech producentów unijnych. Producenci unijni objęci próbą odpowiadali za 25 % szacowanej wielkości produkcji i 26 % szacowanej wielkości sprzedaży produktu podobnego w UE. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnego doboru próby. Komisja nie otrzymała żadnych uwag, a wstępny dobór próby został potwierdzony. Próba jest reprezentatywna dla przemysłu Unii.

1.4.2. *Kontrola wyrywkowa importerów*

- (10) Żaden z importerów niepowiązanych nie dostarczył wymaganych informacji ani nie wyraził zgody na włączenie do próby. W związku z tym Komisja nie dokonała doboru próby importerów.

1.4.3. *Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w Egipcie*

- (11) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do wszystkich producentów eksportujących w Egipcie o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Arabskiej Republiki Egiptu w Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy ewentualnie byłiby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (12) Tylko jeden producent eksportujący w Egipcie, TCI Sanmar Chemicals S.A.E. („TCI Sanmar”), przedstawił wymagane informacje i wyraził zgodę na włączenie go do próby. W związku z tym Komisja zdecydowała, że kontrola wyrywkowa nie jest konieczna.
- (13) 7 grudnia 2023 r., 15 dni po upływie terminu dostarczenia informacji związanych z kontrolą wyrywkową, zgłosił się drugi egipski producent eksportujący, Egyptian Petrochemical Company („EPC”), i zwrócił się do Komisji z wnioskiem o dopuszczenie do udziału w postępowaniu jako zainteresowana strona. Komisja stwierdziła, że udział drugiego producenta eksportującego raczej nie przeszkodzi w terminowym zakończeniu dochodzenia i przychyliła się do wniosku EPC.

1.4.4. *Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w Stanach Zjednoczonych Ameryki*

- (14) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do wszystkich producentów eksportujących w Stanach Zjednoczonych Ameryki o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Stanów Zjednoczonych Ameryki w Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy ewentualnie byłiby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.

- (15) Czterech producentów eksportujących w Stanach Zjednoczonych Ameryki przedstawiło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby obejmującej dwóch producentów eksportujących na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą to wielkość można było właściwie zbadać w dostępnym czasie. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w kwestii doboru próby zasięgnięto opinii wszystkich znanych producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie, oraz organów państwa, którego dotyczy postępowanie. Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących doboru próby.

1.5. Indywidualne badanie

- (16) Dwaj współpracujący amerykańscy producenci eksportujący nieobjęci próbą zasygnalizowali zamiar złożenia wniosku o indywidualne badanie na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Żaden z nich nie udzielił jednak odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, a tym samym nie złożył rzeczywistych wniosków.

1.6. Uwagi dotyczące wszczęcia postępowania

- (17) Komisja otrzymała od zainteresowanych stron szereg uwag dotyczących wszczęcia postępowania i reakcji na uwagi innych stron.
- (18) Po wszczęciu postępowania otrzymano uwagi od rządu Egiptu, egipskiego producenta TCI Sanmar, amerykańskich producentów – Oxy Vinyls, LP i Westlake Corporation („Westlake”), nieobjętego próbą producenta unijnego Ercros oraz dwóch użytkowników, Rehau i Foamalite Ltd. („Foamalite”). Uwagi przedstawili również skarżący, w których podważyli oświadczenia zainteresowanych stron.
- (19) Rząd Egiptu i TCI Sanmar podniosły, że skarżący nie przedstawili obiektywnego porównania ceny eksportowej z wartością normalną oraz że skarga nie zawiera wystarczających dowodów na istnienie dumpingu.
- (20) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. W odniesieniu do dumpingu Komisja uznała, że skarga zawiera wystarczające istotne dowody uzasadniające wszczęcie dochodzenia, ponieważ dowody *prima facie* wskazywały na marginesy dumpingu wynoszące 45,2 % w przypadku Egiptu i od 40,6 % do 59,4 % w przypadku USA. W szczególności skarżący ustalili cenę eksportową na podstawie racjonalnych dostępnych informacji, takich jak średnia cena CIF Eurostatu produktów pochodzących z Egiptu i przywożonych do UE, oraz dostosowali ją do poziomu *ex-works*, wykorzystując rozsądne oszacowania. Podobnie wartość normalna została ustalona przez skarżących na podstawie cen lokalnych zgłoszonych przez system monitorowania rynku ChemOrbis w egipskim indeksie cen lokalnych. Argument ten zatem odrzucono.
- (21) Rząd Egiptu, Oxy Vinyls, LP, TCI Sanmar i Westlake zakwestionowały analizę szkody zawartą w skardze, ponieważ produkty przywożone z Egiptu i USA nie były wprowadzane do Unii w ilościach ani po cenach wyrządzających szkodę, a przemysł Unii był w dobrej kondycji i funkcjonował prawidłowo. Strony były również zdania, że obawy o wystąpienie są były bezpodstawne.
- (22) W skardze wskazano zmiany w przywozie z państw, których dotyczy postępowanie, pod względem cen ilościowych. Rozporządzenie podstawowe stanowi, że analiza szkody uwzględnia zarówno poziom bezwzględny, jak i zmiany udziału w rynku oraz zmiany cen w okresie badanym. Komisja uznała, że jakkolwiek na początku okresu badanego przemysł Unii mógł być w dobrej kondycji, to w skardze przedstawiono argumenty wskazujące, dlaczego od końca 2022 r. sytuacja pogorszyła się, oraz że nie zostały przedstawione wystarczające dowody przeciwko argumentom przemawiającym za zaistnieniem ryzyka wystąpienia szkody, w szczególności biorąc pod uwagę strukturalną nadwyżkę mocy produkcyjnych eksporterów z państw, których dotyczy postępowanie.
- (23) Rząd Egiptu oraz przedsiębiorstwa Oxy Vinyls, LP i TCI Sanmar twierdziły, że nie wykazano związku przyczynowego i że istnieją inne, alternatywne przyczyny szkody. Wśród innych przyczyn szkody strony wymieniły koszty energii, siłę wyższą, przywóz produktów nieobjętych dochodzeniem z Meksyku i Norwegii, inflację oraz wyniki eksportowe przemysłu Unii. Przedsiębiorstwa Rehau i Foamalite twierdziły, że producenci unijni mogli być odpowiedzialni za doznaną szkodę z powodu ogłoszenia zdarzeń siły wyższej, które spowodowały zmniejszenie dostaw produktu do użytkowników unijnych poniżej zakontraktowanych ilości i w efekcie doprowadziły do poszukiwania przez poszkodowanych użytkowników innych źródeł PVC poza Unią.

- (24) Przedsiębiorstwo Ercros twierdziło, że związek przyczynowy został wykazany, i podkreśliło, że spadek cen, który miał wpływ na rynek i przemysł Unii, był w dużej mierze i bez wątpienia spowodowany cenami egipskiego i amerykańskiego PVC, wskazując 2021 r. jako punkt zwrotny.
- (25) Komisja uznała, że skarga zawiera elementy wystarczające do oceny związku przyczynowego na tym etapie oraz że nie przedstawiono żadnych istotnych dowodów przeciwko argumentom zawartym w skardze.
- (26) Przedsiębiorstwo Oxy Vinyls, LP podniosło, że producenci unijni ponoszą wyższe koszty z racji wysokich kosztów przestrzegania przepisów w związku z licznymi unijnymi dążeniami środowiskowymi i społecznymi.
- (27) Komisja uznała, że ten zarzut znajdowałby pewne uzasadnienie, gdyby szkoda została zaobserwowana w całym okresie badanym, ale argumenty nie wyjaśniały nagłego wystąpienia szkody w okresie objętym dochodzeniem, kiedy to nastąpił wzrost domniemanego przywozu towarów po cenach dumpingowych.
- (28) Przedsiębiorstwa Oxy Vinyls, LP i Westlake podniosły, że skarżący nie uzasadnili, dlaczego marża zysku przy obliczaniu zaniżania cen powinna wynosić 15 %. Przedsiębiorstwo Ercros ze swojej strony argumentowało, że unijny przemysł PVC w dobrej kondycji wymaga marży zysku w wysokości 15 %. Skarżący wraz z Ercros utrzymywali, że marża zysku w wysokości 15 % jest normalną marżą rentowności dla sektora chemicznego, zaś Komisja nie uzyskała od pozostałych stron dowodów wykazujących na to, jaka byłaby rozsądna marża zysku, której można oczekiwać w perspektywie średnioterminowej w przemyśle cyklicznym, takim jak branża PVC. Ci sami amerykańscy eksporterzy twierdzili również, że wszczęcie postępowania mogło być obarczone wadą, ponieważ skarżący omyłkowo wykorzystali EBITDA zamiast marży zysku. Komisja zauważyła, że w obliczeniach wykorzystano marżę zysku w wysokości 15 % i że w skardze stwierdzono jedynie, iż jest to taka sama wielkość procentowa jak docelowy % EBITDA dla skarżących. Komisja uznała, że na podstawie porównania różnych wskaźników zawartych w skardze nie można wysnuwać wniosku, że skarżący omyłkowo wykorzystali EBITDA, a nie marżę zysku ⁽³⁾.
- (29) Przedsiębiorstwo Foamalite podniosło, że ewentualne nałożenie przez Komisję ceł antydumpingowych może wpłynąć na jego konkurencyjność, ponieważ konkuruje ono z podmiotem mającym siedzibę w Irlandii Północnej, który nie musiałby płacić tych ceł w przywozie z USA. Komisja stwierdziła, że 8 stycznia 2024 r. Zjednoczone Królestwo wszczęło dochodzenie antydumpingowe dotyczące PVC-S z USA, i odrzuciła ten argument.

1.7. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (30) Komisja przesłała kwestionariusze producentom unijnym objętym próbą, dwóm egipskim producentom eksportującym, którzy się zgłosili, oraz producentom eksportującym objętym próbą w USA. W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja opublikowała kwestionariusz dla importerów i użytkowników. Kwestionariusze udostępniono również niepowiązanim przedsiębiorstwom handlowym spoza Unii (zob. motywy 48 i 73). Kwestionariusze te udostępniono również w internecie ⁽⁴⁾ w dniu wszczęcia postępowania.
- (31) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do tymczasowego stwierdzenia dumpingu oraz określenia wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

Producenci unijni

— INOVYN Manufacturing Belgium SA, Evere, Belgia

⁽³⁾ Stwierdzenie zawarte w skardze brzmi, jak następuje: „Marża zysku w wysokości 15 % jest uważana za normalną marżę rentowności dla przemysłu chemicznego i średnio stanowi docelowy % EBITDA dla przedsiębiorstw skarżących. Liczba ta odzwierciedla poziom EBITDA niezbędny do inwestowania i utrzymania zdolności produkcyjnych”. W dwóch kolejnych punktach skargi wyraźnie widać, że skarżący posłużyli się w swojej analizie marżą zysku: „Przemysł PVC to przemysł kapitałochłonny, który musi osiągnąć 15 % marży zysku, aby był zrównoważony. Obejmuje to reinwestowanie w ramach istniejących planów w celu zapewnienia przyszłej działalności i utrzymania konkurencyjności względem przywozu z krajów, które mają niższe koszty energii i mniej restrykcyjne wymogi w zakresie dekarbonizacji” oraz „wcześniej przemysł ten nie osiągał regularnie marży zysku w wysokości 15 %, co powodowało wiele problemów prowadzących do zamknięcia szeregu jednostek PCV, a nawet całych zakładów”.

⁽⁴⁾ <https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2695>

- Shin-Etsu PVC BV, Hilversum, Niderlandy
- Vynova Belgium NV, Tessenderlo, Belgia ⁽⁵⁾

Producenci eksportujący w Egipcie

- TCI Sanmar Chemicals S.A.E., Port Said
- Egyptian Petrochemical Company, Aleksandria

Producenci eksportujący w Stanach Zjednoczonych Ameryki

- Formosa Plastics Corporation, Livingston, Essex, New Jersey
- Westlake Chemicals, Houston, Teksas

Niepowiązane przedsiębiorstwo handlowe

- Tricon Dry Chemicals, LLC, Houston, Teksas

1.8. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (32) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody obejmowało okres od 1 października 2022 r. do 30 września 2023 r. („okres objęty dochodzeniem”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęło okres od 1 stycznia 2020 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY DOCHODZENIEM, PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty dochodzeniem

- (33) Produktem objętym dochodzeniem jest suspensyjny polichlorek winylu („PVC-S”) niez mies zany z żadną inną substancją. Produktem objętym postępowaniem jest wyłącznie PVC-S, natomiast nie jest nim emulsyjny polichlorek winylu („PVC-E”) („produkt objęty dochodzeniem”).
- (34) PVC jest termoplastycznym polimerem syntetycznym. Surowcem pierwotnym wykorzystywanym do produkcji żywic PVC jest monomer chlorku winylu (VCM), wytwarzany metodą krakingu termicznego dichlorku etylenu (EDC), otrzymywanego w wyniku reakcji etylenu i chloru. PVC-S jest wytwarzany w procesie polimeryzacji suspensyjnej.
- (35) PVC w postaci zawiesiny (PVC-S) jest produktem przemysłowym wykorzystywanym w wielu różnych zastosowaniach, na przykład w produkcji rur i łączników, filmów i folii, formowania wtryskowego i formowania nadmuchowego.

2.2. Produkt objęty postępowaniem

- (36) Produkt objęty postępowaniem to produkt objęty dochodzeniem pochodzący z Egiptu i Stanów Zjednoczonych Ameryki („USA”) („państwa, których dotyczy postępowanie”), obecnie objęty kodem CN ex 3904 10 00 (kody TARIC 3904 10 00 15 i 3904 10 00 80) („produkt objęty postępowaniem”).

2.3. Produkt podobny

- (37) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem w przypadku wywozu do Unii,
 - produkt objęty dochodzeniem produkowany i sprzedawany na rynku krajowym państw, których dotyczy postępowanie, oraz

⁽⁵⁾ Komisja miała dostęp do danych dotyczących produkcji i danych finansowych producenta objętego próbą (Vynova Wilhelmshaven GmbH) w pomieszczeniach jego spółki powiązanej Vynova Belgium NV (przedsiębiorca w umowie o produkcję na zlecenie) oraz mogła te dane zweryfikować.

— produkt objęty dochodzeniem wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.

- (38) Na obecnym etapie Komisja uznała zatem, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. DUMPING

3.1. Egipt

3.1.1. Współpraca producentów eksportujących

- (39) Jak określono w motywach 12 i 13 powyżej, dwóch egipskich producentów eksportujących, TCI Sanmar i EPC, zgłosiło się w trakcie dochodzenia i udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Przedsiębiorstwo EPC udzieliło niekompletnej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, gdyż brakowało w nich istotnych części informacji. W związku z tym pismem z 16 stycznia 2024 r., Komisja poinformowała EPC o zamiarze zastosowania art. 18 i w odniesieniu do brakujących informacji dokonała ustaleń w oparciu o dostępne fakty. W tym samym piśmie Komisja zwróciła się do EPC o przekazanie brakujących informacji. EPC jednak tego nie uczyniło, mimo że Komisja ponowiła swój wniosek 6 lutego 2024 r.
- (40) Podczas wizyty weryfikacyjnej w siedzibie EPC w dniach 3–6 marca 2024 r. Komisja znalazła dalsze elementy, co poskutkowało zastosowaniem art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (41) Jako że EPC nie przedstawiło informacji niezbędnych do oceny cen krajowych, cen eksportowych i kosztów produkcji, to zgodnie z art. 18 ust. 4 rozporządzenia podstawowego pismem z 12 kwietnia 2024 r. powiadomiono EPC o przyczynach zamiaru nieuwzględnienia przez Komisję przedstawionych informacji i umożliwiono mu przedstawienie dalszych wyjaśnień. Ze względów związanych z poufnością dalsze szczegółowe informacje zostały przesłane wyłącznie EPC.
- (42) 17 kwietnia 2024 r. EPC sprzeciwiło się stosowaniu art. 18. EPC twierdziło, że do 12 grudnia 2023 r. nie wiedziało o postępowaniu antydumpingowym oraz o tym, że Komisja odrzuciła następnie wniosek o przedłużenie terminu, i że w związku z tym utrudniła EPC skuteczne uczestnictwo w procesie weryfikacji.
- (43) EPC dodało, że w celu stwierdzenia wystąpienia dumpingu Komisja powinna (przynajmniej) uwzględnić informacje dotyczące cen eksportowych, ponieważ zespół Komisji sprawdził dokładność wszystkich wymaganych dokumentów (w odniesieniu do cen eksportowych) podczas wizyty weryfikacyjnej.
- (44) Ponadto EPC uznało, że zapewniło pełną współpracę w ramach dostępnych możliwości, i przywołało art. 15 porozumienia antydumpingowego WTO, zgodnie z którym członkowie będący krajami rozwiniętymi muszą zwrócić szczególną uwagę na szczególną sytuację członków będących krajami rozwijającymi się.
- (45) Komisja nie zgodziła się z uwagami EPC. Jeżeli chodzi o argument, że EPC nie wiedziało o dochodzeniu do 12 grudnia 2023 r., Komisja przypomina, że przedmiotowe dochodzenie wszczęto 15 listopada 2023 r. poprzez opublikowanie zawiadomienia o wszczęciu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Tego samego dnia Komisja powiadomiła EPC i Misję Arabskiej Republiki Egiptu bezpośrednio o wszczęciu przedmiotowego dochodzenia i zaprosiła EPC do wzięcia udziału w kontroli wrywkowej.
- (46) W odpowiedzi na argument, jakoby EPC zapewniła pełną współpracę w ramach dostępnych możliwości, oraz powołanie się na art. 15 porozumienia antydumpingowego WTO, Komisja zauważyła, że ograniczone możliwości którejkolwiek ze stron nie mogą uzasadniać braku informacji niezbędnych do dokładnego obliczenia marginesu dumpingu lub niemożności weryfikacji przedłożonych danych. Ponadto Komisja przypomniała, że w drodze wyjątku zgodziła się na udział EPC w dochodzeniu, mimo że przedsiębiorstwo EPC nie wypełniło formularza kontroli wrywkowej (zob. motyw 13) i pierwotnie zgłosiło się po upływie zwykłego terminu.
- (47) Wobec tego Komisja tymczasowo nie wzięła po uwagę informacji przedstawionych przez EPC i potwierdziła wykorzystanie faktów dostępnych w odniesieniu do tego producenta eksportującego na podstawie art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

3.1.2. Niepowiązane przedsiębiorstwa handlowe

- (48) Zgodnie z informacjami zawartymi w skardze wywóz do Unii odbywał się za pośrednictwem niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych, a producenci eksportujący znali miejsce przeznaczenia sprzedaży za pośrednictwem tych przedsiębiorstw handlowych. Komisja zwróciła się do obu producentów eksportujących o podanie nazw i danych kontaktowych tych przedsiębiorstw handlowych i je otrzymała. Siedem niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych, odpowiadających łącznie za ponad 70 % łącznego przywozu z Egiptu w okresie objętym dochodzeniem, wypełniło kwestionariusz przynajmniej częściowo. Zgodnie z przekazanymi informacjami wspomniane przedsiębiorstwa handlowe odsprzedawały produkt objęty postępowaniem klientom w Unii lub klientom w państwach trzecich. Żadne z nich nie odsprzedawało produktu objętego postępowaniem klientom w Egipcie.
- (49) Informacje dostarczone przez te przedsiębiorstwa handlowe – poza potwierdzeniem, że żadna odsprzedaż przez niepowiązane przedsiębiorstwa handlowe nie weszła na rynek krajowy w Egipcie – nie były niezbędne do stwierdzenia istnienia dumpingu w odniesieniu do Egiptu. Przedsiębiorstwo TCI Sanmar wykazało w swojej ewidencji miejsce przeznaczenia tego wywozu, w szczególności na podstawie o dostępnych dokumentów przewozowych.

3.1.3. Wartość normalna

- (50) Ze względu na zastosowanie art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego wobec EPC, jak opisano w sekcji 3.1.1 powyżej, poniższy opis obliczenia marginesu dumpingu dotyczył jedynie drugiego egipskiego producenta eksportującego, przedsiębiorstwa TCI Sanmar.
- (51) Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy łączna wielkość sprzedaży krajowej była reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie łączną sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym uznano za reprezentatywną.
- (52) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktu sprzedawanymi na wywóz do Unii z reprezentatywną sprzedażą krajową.
- (53) W dalszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy sprzedaż krajowa w przypadku każdego rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii, była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem stanowi co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii. Komisja ustaliła, że sprzedaż krajowa była reprezentatywna, ponieważ stanowiła ponad 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej identycznego produktu do Unii.
- (54) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do każdego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.
- (55) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od tych kosztów, stanowiła ponad 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
 - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (56) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w okresie objętym dochodzeniem.
- (57) Za wartość normalną przyjmuje się rzeczywistą cenę krajową danego rodzaju produktu wyłącznie dla sprzedaży krajowej z zyskiem w okresie objętym dochodzeniem, jeżeli:

- a) wielkość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu odpowiada nie więcej niż 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju; lub
 - b) średnia ważona cena tego rodzaju produktu jest niższa od jednostkowych kosztów produkcji.
- (58) Analiza sprzedaży krajowej wykazała, że w zależności od rodzaju produktu od 5 % do 97 % sprzedaży krajowej danego rodzaju produktu przynosiło zysk, a średnia ważona cena sprzedaży była wyższa od kosztów produkcji. W związku z tym wartość normalna została obliczona jako średnia ważona wyłącznie sprzedaży z zyskiem, w przypadku gdy sprzedaż krajowa stanowiła 80 % lub mniej całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju.

3.1.4. Cena eksportowa

- (59) Przedsiębiorstwo TCI Sanmar dokonywało wywozu do Unii za pośrednictwem niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych, które kupowały produkt objęty postępowaniem od TCI Sanmar i odsprzedawały go niezależnym klientom w Unii. Jak zauważono powyżej w motywie 49, TCI Sanmar wykazało w swojej ewidencji miejsce przeznaczenia sprzedaży eksportowej na rzecz niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych.
- (60) Ustaloną ceną eksportową była zatem cena faktycznie zapłacona lub należna za produkt objęty postępowaniem przy jego sprzedaży na rzecz niepowiązanego przedsiębiorstwa handlowego zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3.1.5. Porównanie

- (61) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową na podstawie ceny *ex-works*.
- (62) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia obiektywnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (63) Przedsiębiorstwo TCI Sanmar i rząd Egiptu twierdziły, że zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego wartości normalne powinny zostać dostosowane w dół ze względu na wpływ kryzysu walutowego na gospodarkę Egiptu w okresie objętym dochodzeniem. Na poparcie tego twierdzenia TCI Sanmar wskazało na ewolucję tzw. rynku równoległego lub czarnego rynku, na którym twarde waluty, takie jak dolar amerykański („USD”) lub euro, były przedmiotem obrotu po kursach znacznie wyższych niż oficjalne kursy walutowe ustalone przez Centralny Bank Egiptu („CBE”), co opisano na przykład w raporcie z badania rynkowego sporządzonym przez Departament Handlu USA 19 września 2023 r. lub w badaniu opublikowanym przez BNP Paribas. TCI Sanmar dodało, że zapłatę za sprzedaż krajową produktu objętego postępowaniem uiszczano w funtach egipskich („EGP”). Do celów księgowych płatności te były przeliczane na USD. Ze względu na obowiązujące zasady rachunkowości przeliczenia te musiały opierać się na kursie CBE.
- (64) 22 marca 2024 r. TCI Sanmar powtórzyło swój argument i dodało, że Egipt zawarł doniosłe porozumienie z Międzynarodowym Funduszem Walutowym („MFW”) o wartości 8 mld USD. Z punktu widzenia MFW kluczowym warunkiem porozumienia było przyzwolenie przez CBE, aby to siły rynkowe określały wartość EGP w celu wyeliminowania rozbieżności między oficjalnym kursem walutowym a tzw. równoległym kursem rynkowym. Po tym, jak CBE zgodził się na ten warunek, oficjalny kurs walutowy zmienił się z około 31 EGP – 1 USD (w dniu 5 marca 2024 r.) na około 49 EGP – 1 USD (w dniu 6 marca 2024 r.) (spadek wartości o około 60 %).
- (65) Komisja odrzuciła pierwotny oraz powtórzony argument. Żadna ze stron wnioskujących nie była w stanie uzasadnić tych twierdzeń, w szczególności ze względu na brak odnotowanych historycznych stóp na czarnym lub równoległym rynku. Ponadto zasady rachunkowości TCI Sanmar przewidywały stosowanie oficjalnych kursów ustalonych przez CBE i tym samym potwierdziły stanowisko Komisji dotyczące stosowania tych kursów.
- (66) Ustosunkowując się do powtórnego argumentu, Komisja wyjaśniła, że okoliczności zaistniałe po okresie objętym dochodzeniem zazwyczaj nie mogą być brane pod uwagę w celu ustalenia istnienia dumpingu. Przy porównywaniu cen eksportowych i cen krajowych Komisja musi opierać się wyłącznie na oficjalnych kursach walutowych. Znaczącej zmiany kursu walutowego, która miała miejsce 6 marca 2024 r., nie można uznać jako dowodu *ex post* przemawiającego za zastosowaniem tak bardzo zmienionego kursu walutowego do poprzedniego okresu, w tym przypadku do okresu objętego dochodzeniem.

- (67) TCI Sanmar podniosło ponadto argument dotyczący zwrotu kosztów kredytu. Komisja odrzuciła ten argument i uznała, że fakty przywołane przez TCI Sanmar uzasadniały obniżenie ceny eksportowej zamiast dostosowania jej w górę, jak argumentowało TCI Sanmar. Ze względów związanych z poufnością dalsze szczegółowe informacje zostały przesłane jedynie TCI Sanmar.
- (68) Dostosowania z tytułu kosztów transportu, ubezpieczenia, przeladunku, kosztów kredytu, opłat bankowych i kosztów pakowania odliczono od cen sprzedaży krajowej lub cen sprzedaży eksportowej, o ile zostały one zgłoszone i o ile uznano je za uzasadnione.

3.1.6. Marginesy dumpingu

- (69) Na tej podstawie tymczasowy średni ważony margines dumpingu TCI Sanmar, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, wynosi 86,1 %.
- (70) Jak wyjaśniono w poprzednich motywach 39–47, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, w odniesieniu do EPC Komisja wykorzystała dostępne fakty. W tym kontekście Komisja uznała za właściwe ustalenie marginesu dumpingu dla EPC na podstawie reprezentatywnej sprzedaży najbardziej reprezentatywnego rodzaju produktu sprzedawanego do Unii przez TCI Sanmar. Ten rodzaj produktu stanowił ponad 90 % całego wywozu dokonywanego przez TCI Sanmar do Unii, a zważywszy na brak współpracy Komisja uznała, że taka metodyka należyście odzwierciedla potencjał przedsiębiorstwa w zakresie praktyk dumpingowych, biorąc pod uwagę kontekst proceduralny, w którym doszło do takiej odmowy współpracy, oraz odpowiednie dowody znajdujące się w aktach sprawy. W związku z tym obliczony margines dumpingu wyniósł 109,5 % i zastosowano go do EPC.
- (71) Wszyscy znani producenci eksportujący zgłosili się w trakcie niniejszego dochodzenia. Na tej podstawie Komisja postanowiła ustalić margines dumpingu dla niewspółpracujących producentów eksportujących na poziomie przedsiębiorstwa, które miało najwyższy margines dumpingu, tj. EPC.
- (72) Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są zatem następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
TCI Sanmar Chemicals S.A.E.	86,1 %
Egyptian Petrochemical Company	109,5 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	109,5 %

3.2. Stany Zjednoczone Ameryki

3.2.1. Niepowiązane przedsiębiorstwa handlowe

- (73) Podobnie jak w przypadku Egiptu (zob. motyw 48) Komisja zwróciła się do obu producentów eksportujących objętych próbą o podanie nazw i danych kontaktowych niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych, za pośrednictwem których, zgodnie z informacjami zawartymi w skardze, kierowana była znaczna część ich sprzedaży eksportowej do Unii, i otrzymała te informacje. Komisja skontaktowała się z przedsiębiorstwami handlowymi bezpośrednio oraz za pośrednictwem objętych próbą producentów eksportujących, zwróciwszy się do nich o wypełnienie specjalnego kwestionariusza mającego na celu ustalenie miejsca przeznaczenia sprzedaży przedsiębiorstw Formosa i Westlake PVC. Dziewięć niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych wypełniło kwestionariusz Komisji częściowo lub w całości. Informacje te dotyczyły jedynie ograniczonej wielkości sprzedaży UE dokonywanej przez strony objęte próbą. Strony objęte próbą uzyskały jednak dodatkowe informacje od niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych, co umożliwiło Komisji ocenę miejsca przeznaczenia całej wielkości sprzedaży eksportowej Formosa i 98,5 % wielkości sprzedaży eksportowej Westlake. W obliczeniach dumpingu wykorzystano całą sprzedaż eksportową, w przypadku której możliwe było potwierdzenie miejsca przeznaczenia w UE.

3.2.2. Wartość normalna

- (74) Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy łączna wielkość sprzedaży krajowej dla poszczególnych objętych próbą producentów eksportujących była reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie łączna sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym dokonana przez każdego objętego próbą producenta eksportującego była reprezentatywna.
- (75) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktu sprzedawanymi na wywóz do Unii w odniesieniu do producentów eksportujących z reprezentatywną sprzedażą krajową.
- (76) W dalszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy sprzedaż krajowa dokonywana przez każdego objętego próbą producenta eksportującego na rynku krajowym w przypadku każdego rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii, była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem stanowi co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii. Komisja ustaliła, że sprzedaż krajowa dokonywana przez objętych próbą producentów eksportujących była reprezentatywna, ponieważ stanowiła ponad 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej identycznego produktu do Unii.
- (77) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do każdego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.
- (78) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od tych kosztów, stanowiła ponad 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
 - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (79) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w okresie objętym dochodzeniem.
- (80) Za wartość normalną przyjmuje się rzeczywistą cenę krajową danego rodzaju produktu wyłącznie dla sprzedaży krajowej z zyskiem w okresie objętym dochodzeniem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu odpowiada nie więcej niż 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju; lub
 - średnia ważona cena tego rodzaju produktu jest niższa od jednostkowych kosztów produkcji.
- (81) Analiza sprzedaży krajowej wykazała, że w przypadku obu producentów eksportujących – z wyjątkiem dwóch rodzajów produktów Westlake – mniej niż 80 % całej sprzedaży krajowej przynosiło zysk. W związku z tym wartość normalną obliczono jako średnią ważoną wyłącznie takiej sprzedaży z zyskiem. Jeżeli chodzi o dwa rodzaje produktu producenta eksportującego, w przypadku których ponad 80 % sprzedaży krajowej przynosiło zysk, wartość normalną obliczono jako średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej w okresie objętym dochodzeniem.

3.2.3. Cena eksportowa

- (82) Objęci próbą producenci eksportujący dokonywali wywozu do Unii albo bezpośrednio do niezależnych klientów, albo – jak wyjaśniono w motywie 73 – za pośrednictwem niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych w USA.

- (83) W przypadku sprzedaży bezpośrednio niezależnym klientom w Unii ceną eksportową była cena faktycznie zapłacona lub należna za produkt objęty postępowaniem sprzedawany na wywóz do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego. W przypadku sprzedaży pośredniej dokonywanej za pośrednictwem niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych w USA cenę eksportową ustalono na podstawie ceny, po której produkt objęty postępowaniem był sprzedawany tym przedsiębiorstwom handlowym, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (84) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową objętych próbą producentów eksportujących na podstawie ceny *ex-works*.
- (85) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia obiektywnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. W odpowiednich przypadkach dokonano dostosowań celem uwzględnienia kosztów transportu, kosztów kredytu, pakowania, zniżek oraz przeładunku i załadunku.

3.2.4. Marginesy dumpingu

- (86) W przypadku objętych próbą producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartości normalnej każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (87) Na tej podstawie wyliczono następujące tymczasowe średnie ważone marginesów dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Formosa Plastics Corporation	70,3 %
Westlake Chemicals	58,0 %

- (88) W odniesieniu do współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą Komisja dokonała obliczenia średniej ważonej marginesu dumpingu stron objętych próbą, zgodnie z art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.
- (89) Na tej podstawie tymczasowy margines dumpingu nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących ustalono na 63,7 %.
- (90) Celem określenia metodyki obliczania rezydualnego marginesu dumpingu, tj. marginesu mającego zastosowanie do wszystkich pozostałych producentów eksportujących w USA, którzy nie zgłosili się w trakcie dochodzenia, Komisja w pierwszej kolejności wzięła pod uwagę poziom współpracy producentów eksportujących. Poziom współpracy to wielkość wywozu współpracujących producentów eksportujących do Unii wyrażona jako odsetek łącznego przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, do Unii w okresie objętym dochodzeniem, ustalonego na podstawie danych statystycznych Comext. Czterech współpracujących producentów eksportujących odpowiadało za 76,5 %⁽⁶⁾ wywozu z USA do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Poziom współpracy w tym przypadku uznaje się zatem za niski. W związku z tym w odniesieniu do wszystkich innych producentów eksportujących w Stanach Zjednoczonych Ameryki Komisja określiła margines dumpingu na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Komisja postanowiła ustalić rezydualny margines dumpingu na poziomie dumpingu stwierdzonym w odniesieniu do objętego próbą producenta eksportującego o najwyższym średnim ważonym marginesie dumpingu dla najbardziej reprezentatywnego rodzaju produktu.
- (91) Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

⁽⁶⁾ Przy obliczaniu reprezentatywności Komisja porównała sprzedaż w UE produktu objętego postępowaniem zgłoszoną przez współpracujących amerykańskich producentów eksportujących z danymi statystycznymi Eurostatu dotyczącymi przywozu, odpowiednio dostosowaną poprzez wyłączenie PVC-E.

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Formosa Plastics Corporation	70,3 %
Westlake Chemicals	58,0 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	62,1 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	77,0 %

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (92) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przez 12 producentów w Unii. Producenci ci reprezentują przemysł Unii w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Trzech producentów unijnych to skarżący.
- (93) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wyniosła 3 842 081 ton. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie wszystkich dostępnych informacji dotyczących przemysłu Unii, takich jak odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu makroekonomicznym, informacje zgromadzone podczas wizyt weryfikacyjnych u producentów objętych próbą, kwestionariusze dostarczone przez innych współpracujących producentów oraz oficjalne statystyki Eurostatu. Jak wskazano w motywie 9, trzech objęci próbą producenci unijni reprezentowali 25 % całkowitej unijnej produkcji produktu podobnego.

4.2. Określenie właściwego rynku unijnego

- (94) W celu ustalenia, czy przemysł Unii doznał szkody, oraz w celu określenia konsumpcji i różnych wskaźników ekonomicznych dotyczących sytuacji przemysłu Unii Komisja zbadała, czy i w jakim stopniu istnienie umów o produkcję na zlecenie i działalność na wyższym szczeblu łańcucha dostaw produktu podobnego wytwarzanego przez przemysł Unii powinno być uwzględnione w analizie.
- (95) Komisja ustaliła, że dwóch z trzech producentów objętych próbą prowadzi działalność na podstawie umów o produkcję na zlecenie. W ramach każdej z umów o produkcję na zlecenie przedsiębiorcą był inny podmiot należący do grupy, który odpowiadał za zakup materiałów do produkcji oraz sprzedaż wytworzonego produktu podobnego, a producent objęty próbą otrzymywał wynagrodzenie za produkcję na zlecenie. W związku z tym informacje finansowe dwóch producentów objętych próbą były niewystarczające do przeprowadzenia analizy szkody, ponieważ ich wyniki finansowe są stosunkowo stabilne i odzwierciedlają wynagrodzenie za produkcję na zlecenie, a nie wyniki gospodarcze przedsiębiorców. Zatem w przypadku tych dwóch producentów objętych próbą Komisja uzyskała dostęp do rejestrów przedsiębiorców i informacji o kluczach rozliczeniowych, by zweryfikować pełny wynik finansowy produkcji produktu podobnego w zakładach objętych próbą. Oznaczało to, że Komisja była w stanie zweryfikować wyniki finansowe uzyskane przez przedsiębiorców z produkcji PVC wykonywanej na zlecenie w zakładach objętych próbą.
- (96) PVC-S jest termoplastycznym polimerem syntetycznym powstającym w wyniku polimeryzacji chlorku winylu. Monomer chlorku winylu (VCM) jest surowcem pierwotnym, wytwarzanym metodą krakingu termicznego dichlorku etylenu (EDC) – produktu otrzymywanego w wyniku bezpośredniego chlorowania lub oksychlorowania etylenu. Jeden z producentów objętych próbą kupuje etylen, chlor lub EDC od dostawców będących osobami trzecimi. W przypadku dwóch pozostałych producentów objętych próbą ich odpowiedni przedsiębiorcy mogą również zamawiać EDC na rynku (i regularnie to robią), ale ich grupy są w stanie wytwarzać EDC, wykorzystując chlor produkowany przez wspólny podmiot, w którym każda grupa posiada 50 % udziałów. Chlor kupowany jest po cenie transferowej, która w okresie badanym utrzymywała się na stabilnym poziomie i która została włączona do modelu handlu zatwierdzonego przez różne organy podatkowe w Unii jako funkcjonujący po cenie wolnorynkowej.

- (97) Komisja otrzymała uwagi od Westlake argumentujące za włączeniem do analizy szkody działalności powiązanej w zakresie sody kaustycznej. Soda kaustyczna i chlor są wytwarzane w procesie elektrolizy soli. Soda kaustyczna jest powszechnie wykorzystywana w przemyśle chemicznym jako materiał podstawowy. Skarżący twierdzili, że soda kaustyczna jest produktem równoległym w produkcji chloru i że oba te produkty są wytwarzane w zbliżonych ilościach podczas procesu chloro-alkalicznego⁽⁷⁾, kwestionując pogląd, jakoby sodę kaustyczną należało uznać za produkt równoległy lub produkt uboczny w produkcji PVC. Zdaniem Komisji okoliczność, że nie wszyscy producenci PVC są zaangażowani w produkcję chloru, stanowczo świadczy o tym, że te dwa sektory przemysłu – choć są powiązane z procesem chloro-alkalicznym – należy uznać za odrębne gałęzie przemysłu⁽⁸⁾.
- (98) Westlake podniosło również, że na rynku PVC-S występują trzy różne segmenty produktów („zwykły”, „polimer” i „specjalistyczny”) oraz że w toku dochodzenia nie dokonano odpowiedniego rozróżnienia między nimi. Westlake twierdziło, że te trzy segmenty zostały wcześniej uznane przez Komisję przy okazji spraw dotyczących konkurencji. Komisja zauważyła, że w dokumencie przytoczonym przez Westlake wskazano, że produkt specjalistyczny i polimer są rynkami niszowymi⁽⁹⁾. Ze swojej strony skarżący twierdzili, że PVC-S zwykły, PVC-S polimer i PVC-S specjalistyczny mają te same podstawowe właściwości chemiczne i są jedynie rodzajami produktu, oraz że numery kontrolne produktu (PCN) zaproponowane przez Komisję są wystarczająco precyzyjne, aby uwzględnić różnice wpływające na porównywalność cen lub szkodę oraz na określenie związku przyczynowego. Skarżący twierdzili również, że Westlake nie przedstawiło dowodów na to, że istnieje większe prawdopodobieństwo, iż przywóz towarów po cenach dumpingowych dotyczy bardziej jednego lub większej liczby rzeczonych segmentów niż pozostałych, że nie przedstawiono żadnych dowodów potwierdzających, iż struktura PCN nie pozwala na ujęcie różnic cenowych, oraz że nie ma dowodów na to, że produkty nie są zamienne. Komisja zauważyła, że producenci unijni objęci próbą produkują najczęściej PVC-S ogólnego przeznaczenia (zwanego przez Westlake produktem zwykłym), że głównym czynnikiem decydującym o stosowaniu PVC-S była jego wartość K⁽¹⁰⁾ oraz że w dochodzeniu zgłoszony PVC-S zwykły zostałby ujęty pod numerami kontrolnymi produktu PCN B i C. W tym względzie Komisja stwierdziła, że termin „specjalistyczny” jest raczej klasyfikacją handlową lub terminem handlowym, a nie normą branżową (ponieważ produkt nazywany przez jednego producenta produktem specjalistycznym może być uważany przez innego producenta za produkt zwykły).
- (99) Komisja zauważyła, że różnice w procesie produkcji są niewielkie, co wyraźnie wynika z faktu, że jeden producent objęty próbą może również korzystać z tych samych linii do produkcji PVC-S specjalistycznego⁽¹¹⁾. Komisja zauważyła, że chociaż Westlake wiedziało, że trzech objęci próbą producenci unijni nie prowadzili działalności w trzech rzeczonych segmentach, to nie zgłosiło ono żadnych uwag do proponowanej próby unijnej. Ponadto Komisja nie znalazła żadnych dowodów wpływu rzeczonych segmentów na to, jak kształtowały się ceny, koszty lub segmentacja rynku, która nie została uwzględniona w strukturze PCN. Argument Westlake dotyczący istnienia trzech segmentów został zatem odrzucony.

(7) Proces chloro-alkaliczny jest procesem przemysłowym służącym do elektrolizy roztworów chlorku sodu (NaCl). Odnosi się on do technologii stosowanej do produkcji chloru i wodorotlenku sodu (soda kaustyczna), które są podstawowymi surowcami chemicznymi niezbędnymi w przemyśle.

(8) W argumentach przedstawionych przez skarżących znalazło się pięć powodów: (i) PVC i soda kaustyczna są przeznaczone na różne i odrębne rynki; (ii) nie wszyscy producenci PVC są zintegrowani i produkują sodę kaustyczną; (iii) PVC i soda kaustyczna nie są wytwarzane w tym samym procesie produkcji; (iv) chlor i soda kaustyczna są produktami równoległymi elektrolizy soli; oraz (v) nie byłoby możliwe ustalenie, który z tych dwóch sektorów wytwarza produkt pierwotny, a który wytwarza produkt uboczny.

(9) Sprawa M.6905 – INEOS/Solvay/JV, dostępna pod adresem: (https://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/decisions/m6905_8118_2.pdf)

(10) Wartość K jest wskaźnikiem masy cząsteczkowej i stopnia polimeryzacji, a Komisja wybrała cztery różne PCN na podstawie wartości K, rozszerzając strukturę trzech PCN zaproponowaną w skardze. Tylko jeden objęty próbą producent unijny wytwarzał niewielką część PVC-S specjalistycznego, używając do tego tych samych linii, które produkowały PVC ogólnego przeznaczenia. Producent ten posługiwał się terminem „PVC-S specjalistyczny”, gdy produkt był dostosowywany do szczególnych potrzeb użytkownika (np. poprzez zastosowanie dodatków, barwienie itp.).

(11) W sprawozdaniu dotyczącym sprawy M.6905 stwierdzono, że „W rzeczywistości polimer może być produkowany na liniach produkcyjnych wykorzystywanych do produkcji PVC-S specjalistycznego lub PVC-S zwykłego, o ile istnieje odpowiednia suszarka. Wynika to z faktu, że cząstki polimeru są znacznie mniejsze niż cząstki PVC-S zwykłego, a zatem potrzebne są bardziej zaawansowane urządzenia do suszenia. PVC-S specjalistyczny można również produkować na liniach produkcyjnych zwykle wykorzystywanych do produkcji PVC-S zwykłego lub polimeru, pod warunkiem że istnieją linie do wstrzykiwania komonomerów oraz odpowiednie urządzenia do odzysku monomerów”.

4.3. Konsumpcja w Unii

(100) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii na podstawie:

- zweryfikowanych danych o sprzedaży producentów unijnych objętych próbą,
- danych o sprzedaży nieobjętych próbą współpracujących unijnych producentów PVC, według informacji uzyskanych od skarżących,
- danych o sprzedaży innych producentów unijnych PVC, uzyskanych z informacji przedłożonych Komisji;
- danych o sprzedaży pozostałych producentów unijnych PVC ekstrapolowanych na podstawie ich udziału w produkcji PVC w Unii według ostatnich oficjalnych danych statystycznych (PRODCOM);
- danych o przywozie PVC do Unii zarejestrowanych w bazie danych Comext Eurostatu.

(101) Konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

Tabela 1

Konsumpcja w Unii (w tonach)

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Całkowita konsumpcja w Unii	3 952 433	4 452 620	3 636 723	3 223 419
Indeks	100	113	92	82

Źródło: Przemysł unijny, producenci unijni objęci próbą, inni producenci unijni, Eurostat.

(102) Konsumpcję produktu podobnego w Unii ustalono poprzez połączenie informacji o sprzedaży w UE uzyskanych od producentów unijnych (jak opisano w motywie 100) i danych Eurostatu dotyczących przywozu. Ponieważ produkt objęty dochodzeniem obejmuje wyłącznie PVC-S, wielkość przywozu PVC-S oszacowano na 96 % przywozu objętego kodem CN 3904 10 00, a resztę stanowił przywóz PVC-E. Podziału przywozu objętego kodem CN 3904 10 00 na dwa rodzaje PVC dokonano na podstawie badania rynkowego zawartego w skardze.

(103) Całkowita konsumpcja w Unii wykazuje tendencję spadkową od 2021 r. – a był to rok, w którym nastąpiło silne ożywienie po pandemii COVID-19. Od 2020 r. całkowita konsumpcja w Unii spadła o 18 %, na co miał wpływ obecny regres w sektorze budowlanym w Unii.

4.4. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie

4.4.1. Łączna ocena skutków przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

(104) Komisja zbadała, czy przywóz PVC-S pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, należy oceniać w sposób łączny zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(105) Margines dumpingu ustalony w odniesieniu do przywozu z Egiptu i USA był powyżej progu *de minimis*, określonego w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Wielkość przywozu z każdego z państw, których dotyczy postępowanie, nie była nieznaczna w rozumieniu art. 5 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. Udziały w rynku w okresie objętym dochodzeniem wynosiły odpowiednio 1,92 % i 8,30 %.

- (106) Warunki konkurencji między towarami przywożonymi po cenach dumpingowych z Egiptu i USA oraz między towarami przywożonymi po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, a produktem podobnym były zbliżone. Dokładniej rzecz ujmując, przywożone produkty konkurowały ze sobą oraz z PVC-S produkowanym w Unii, ponieważ użytkownicy przemysłowi mają podobny dostęp zarówno do zespołów ds. sprzedaży producentów unijnych, jak i do przedsiębiorstw handlowych oraz obsługują podobne kategorie klientów.
- (107) Dlatego też wszystkie kryteria określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione, a przywóz z Egiptu i USA został dla celów ustalenia szkody zbadany w sposób łączny.

4.4.2. Wielkość i udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (108) Komisja ustaliła wielkość przywozu na podstawie danych Eurostatu. Udział przywozu w rynku ustalono na podstawie dostępnych statystyk według produktów i oszacowania konsumpcji w okresie objętym dochodzeniem na podstawie najnowszych dostępnych danych (2022 r.).
- (109) Przywóz do Unii z państw, których dotyczy postępowanie, kształtował się następująco:

Tabela 2

Wielkość przywozu (w tonach) i udział w rynku

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
EGIPT				
Wielkość przywozu	7 252	24 566	44 562	62 004
Indeks (2020 = 100)	100	339	614	855
Udział w rynku	0,18 %	0,55 %	1,23 %	1,92 %
Indeks (2020 = 100)	100	300	668	1 048
STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI (USA)				
Wielkość przywozu	33 737	41 430	127 713	267 390
Indeks (2020 = 100)	100	123	379	793
Udział USA w rynku	0,85 %	0,93 %	3,51 %	8,30 %
Indeks (2020 = 100)	100	109	411	972
PAŃSTWA, KTÓRYCH DOTYCZY POSTĘPOWANIE				
Wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie	40 989	65 996	172 275	329 394
Indeks (2020 = 100)	100	161	420	804
Udział w rynku – państwa, których dotyczy postępowanie	1,04 %	1,48 %	4,74 %	10,22 %
Indeks (2020 = 100)	100	143	457	985

Źródło: Dane Eurostatu.

- (110) W ujęciu bezwzględny przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, zwiększył się w okresie badanym o 288 405 ton. Jednocześnie łączny udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł o 9,18 punktów procentowych (przywóz w okresie objętym dochodzeniem był ośmiokrotnie wyższy niż w 2020 r.). W okresie badanym przywóz z Egiptu wzrósł o 54 750 ton i osiągnął udział w rynku wynoszący 1,92 %. Przywóz z USA wzrósł w okresie badanym o 233 653 tony i osiągnął udział w rynku wynoszący 8,30 %. Udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, wyniósł w okresie objętym dochodzeniem 10,22 %.

4.4.3. Ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe/tłumienie cen

- (111) Komisja określiła ceny przywozu na podstawie danych Eurostatu. Podcięcie cenowe przywozu ustalono na podstawie cen CIF uzyskanych od objętych próbą producentów eksportujących (zob. motywy 69 i 87).
- (112) Średnia cena przywozu do Unii z państw, których dotyczy postępowanie, kształtowała się następująco:

Tabela 3

Ceny importowe (w EUR/t)

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
EGIPT				
Średnia cena	688	1 449	1 353	926
Indeks	100	211	197	135
STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI (USA)				
Średnia cena	821	1 525	1 405	903
Indeks	100	186	171	110
BADANE KRAJE				
Średnia cena ważona	798	1 497	1 392	907
Indeks	100	188	174	114

Źródło: Eurostat.

- (113) Średnia cena przywozu z Egiptu najpierw gwałtownie wzrosła w 2021 r., osiągając 1 449 EUR/t (z 668 EUR/t w 2020 r.), a następnie nieznacznie spadła do 1 353 EUR/t w 2022 r. i do 926 EUR/t w okresie objętym dochodzeniem. Średnia cena przywozu z USA kształtowała się podobnie: najpierw gwałtownie wzrosła w 2021 r., osiągając 1 525 EUR/t (z 821 EUR/tonę w 2020 r.), a następnie stopniowo spadała do 1 405 EUR/t w 2022 r. i do 903 EUR/t w okresie objętym dochodzeniem.
- (114) W okresie badanym średnia cena jednostkowa przywozu po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, wzrosła o 14 %. W latach 2020 i 2021 ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, były wyższe od odnotowanych unijnych cen sprzedaży producentów objętych próbą (odpowiednio o 16 % i 27 %), jak pokazano w tabelach 3 i 7. W 2022 r. i w okresie objętym dochodzeniem ceny importowe były jednak o około 11 % i 20 % niższe od cen unijnych.
- (115) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:
- średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu, stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen *ex-works*; oraz

- odpowiednich średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu od objętych próbą producentów eksportujących na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie CIF z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi cło i koszty ponoszone po przywozie.
- (116) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio dostosowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek hipotetycznych obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem. Wykazał on średni ważony margines podcięcia cenowego wynoszący od 25 % do 35 % w przypadku producentów egipskich, średni ważony margines podcięcia cenowego wynoszący od 30 % do 35 % w przypadku producentów z USA oraz skumulowany średni ważony margines podcięcia cenowego na poziomie 27–33 % w przypadku producentów objętych próbą w USA i Egipcie łącznie.
- (117) W każdym razie, niezależnie od ustaleń dotyczących podcięcia cenowego, Komisja zauważyła, że przywóz towarów po cenach dumpingowych powoduje również znaczące tłumienie cen (o czym świadczą marginesy zaniżania cen) w okresie objętym dochodzeniem, kiedy to przemysł Unii prowadził sprzedaż poniżej kosztów produkcji.

4.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.5.1. Uwagi ogólne

- (118) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł Unii obejmuje ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu Unii w okresie badanym.
- (119) Jak wspomniano w motywie 9, w celu określenia potencjalnej szkody poniesionej przez przemysł Unii zastosowano kontrolę wyrwykową.
- (120) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych zawartych w kwestionariuszu makroekonomicznym przedłożonym przez skarżących, które Komisja zaktualizowała o informacje dostarczone przez innych producentów, informacje uzyskane podczas wizyt weryfikacyjnych oraz dane Eurostatu. Dane dotyczące pozostałych producentów unijnych oszacowano na podstawie badań rynkowych i innych statystyk Eurostatu, z podziałem na informacje o produkcji, jak wspomniano w motywie 100. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.
- (121) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.
- (122) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

4.5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.5.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (123) Całkowitą produkcję UE szacuje się na podstawie danych Eurostatu dotyczących produktu podobnego (kod Prodcom 2016.30.10). Statystyki Prodcom są publikowane co roku przez Eurostat, a ostatnie dostępne wartości odnoszą się do 2022 r. Produkcję przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem ustalono, sumując produkcję wszystkich zakładów skarżących oraz innych producentów w Unii, którzy dostarczyli Komisji szczegółowe informacje, oraz przyjmując taką samą względną wagę jak odnotowana w odniesieniu do pozostałych zakładów w 2022 r.
- (124) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 4

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość produkcji (w tonach)	4 953 948	4 976 725	4 125 375	3 842 081
<i>Indeks</i>	100	100	83	78
Moce produkcyjne (w tonach)	5 455 000	5 455 000	5 555 000	5 555 000
<i>Indeks</i>	100	100	102	102
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	91 %	91 %	74 %	69 %
<i>Indeks</i>	100	100	82	76

Źródło: Producenci unijni objęci próbą, inni producenci unijni, Eurostat, badanie rynkowe dotyczące mocy produkcyjnych innych producentów.

- (125) Produkcja produktu podobnego w Unii wykazuje tendencję spadkową, na co wpływ mają skutki gospodarcze wyższej inflacji i stóp procentowych, które znacząco wpłynęły na sektor budowlany będący głównym odbiorcą produktu podobnego.
- (126) Moce produkcyjne pozostały stosunkowo stabilne. Zwiększenie mocy produkcyjnych w przemyśle chemicznym wymaga długiego czasu na zaplanowanie i realizację z przyczyn związanych ze środowiskiem i bezpieczeństwem. Zaobserwowany wzrost w 2022 r. jest w dużej mierze efektem posunięć jednego producenta objętego próbą – wynika on z reorganizacji w poszukiwaniu większej wydajności. Zakład produkcyjny w Unii został zamknięty przed 2020 r., a jedna z trzech zamkniętych linii produkcyjnych została przeniesiona do innego zakładu. Ze względu na odstępy czasowe między zamknięciem zakładu a instalacją nowej linii tendencja wskazuje na wzrost mocy produkcyjnych, ale w perspektywie długoterminowej ten producent objęty próbą zmniejszył swoje moce produkcyjne.
- (127) W latach 2020 i 2021 wykorzystanie mocy produkcyjnych utrzymywało się na stałym poziomie, a od 2022 r. wykazywało tendencję spadkową. Wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych wynoszący 69 % jest niski w przypadku procesów chemicznych, ponieważ każde wykorzystanie około 50 % na linię stwarza znaczne ryzyko degradacji środków trwałych i pogorszenia bezpieczeństwa. Ani w Unii, ani w państwach, których dotyczy postępowanie, linie produkcyjne nie są projektowane pod zmienne przepływy produkcyjne, a producentom trudno jest zamykać i ponownie uruchamiać linie w celu dostosowywania produkcji do popytu. Według szacunków otrzymanych przez Komisję zamknięcie linii na okres krótszy niż sześć miesięcy prawdopodobnie nie byłoby ekonomicznie opłacalne, a doświadczenie zdobyte podczas pandemii COVID-19 pokazuje, że linii chemicznych nie można było zamknąć nawet przy niskim popycie na produkt objęty postępowaniem.

4.5.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (128) Sprzedaż przemysłu unijnego ustalono przy użyciu metodyki podobnej do zastosowanej w odniesieniu do danych dotyczących produkcji. Sprzedaż w okresie objętym dochodzeniem szacuje się, biorąc pod uwagę dane od skarżących i innych producentów, którzy dostarczyli Komisji szczegółowe informacje, oraz reprezentatywność tej podgrupy w wolumenie produkcji. Zaletą takiego podejścia jest stosowanie tej samej zasady, ale pomija ono wpływ ewentualnych zmian stanu zapasów. Biorąc pod uwagę, że poziom zapasów przemysłu Unii jest stosunkowo niski (ok. 2–3 tygodnie), Komisja uznała to za racjonalne założenie.
- (129) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu Unii w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Całkowita wielkość sprzedaży na rynku unijnym (w tonach)	3 593 662	3 981 285	3 120 959	2 571 820
<i>Indeks</i>	100	111	87	72
Udział w rynku	91 %	89 %	86 %	80 %
<i>Indeks</i>	100	98	94	88

Źródło: Producenci unijni objęci próbą, inni producenci unijni, Eurostat.

- (130) Wielkość sprzedaży na rynku unijnym była w okresie badanym znacznie zróżnicowana ze względu na następujące po sobie skutki pandemii, silne ożywienie gospodarcze i pojawienie się kryzysu energetycznego w 2022 r. W tym kontekście analiza udziału przemysłu unijnego w rynku dostarcza czytelniejszy wzorzec. Ogólna negatywna tendencja w zakresie udziału w rynku jest wyraźnie widoczna w 2022 r., kiedy to przemysł Unii odnotował znaczną utratę udziału w rynku, która podwoiła się w porównaniu z rokiem poprzednim (indeks spadł o 2 punkty w 2021 r., a o 4 w 2022 r.) i pogłębiła się w okresie objętym dochodzeniem (indeks zmniejszył się o 6 punktów). Ogółem udział przemysłu Unii w rynku zmniejszył się w okresie badanym o 12 %.
- (131) Utrata udziału w rynku na słabym rynku wzmocniła wpływ przywozu produktu podobnego z państw, których dotyczy postępowanie: jak opisano w motywie 110, przywóz ten zwiększył swój udział w rynku.
- (132) Komisja otrzymała uwagi od użytkowników i producentów eksportujących sugerujące, że utrata udziału w rynku przez przemysł Unii świadczyła o spadku konkurencyjności i niedostatecznym uwzględnieniu potrzeb klientów. Komisja stwierdziła, że przywóz z państw innych niż państwa, których dotyczy postępowanie, nie odnotował takiego samego wzrostu udziału w rynku, co wydaje się wskazywać na to, że spadek konkurencyjności mógł nastąpić wyłącznie z powodu producentów produktu podobnego mających siedzibę w państwach, których dotyczy postępowanie, oraz że w ramach dochodzenia zbadano, czy wynika on z nieuczciwych praktyk handlowych. Jeżeli chodzi o potrzeby klientów, Komisja zauważyła, że użytkownicy dokonywali zakupów produktu podobnego zarówno od producentów unijnych, jak i producentów z państw, których dotyczy postępowanie, co wyraźnie wskazuje na to, że przemysł Unii nadal zaspokaja oczekiwania swoich klientów w podobny i porównywalny sposób.

4.5.2.3. Wzrost

- (133) W okresie badanym konsumpcja unijna spadła o 18 %, natomiast wielkość sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym zmalała o 28 %. Konsumpcja była jednak bardzo niestabilna, z gwałtownym wzrostem w 2021 r. wskutek silnego ożywienia gospodarczego w Unii po pandemii, które wyniosło 11 % w ujęciu ilościowym, oraz niewielkim – w porównaniu z 2020 r. – spadkiem w 2022 r., kiedy to nastąpił powrót do bardziej zwyczajnych zachowań gospodarczych użytkowników i konsumentów, a konsumpcja była o 13 % niższa niż w 2020 r. W rezultacie udział w rynku przemysłu Unii zmniejszył się, natomiast udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł w okresie badanym o 885 %, osiągając poziom 10,22 % w okresie objętym dochodzeniem (z 1,04 % w 2020 r.).

4.5.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (134) Liczbę pracowników przemysłu Unii ustalono przy użyciu metodyki podobnej do zastosowanej w odniesieniu do danych dotyczących produkcji i sprzedaży. Dane dotyczące zatrudnienia i wydajności ustalono na podstawie informacji dostarczonych przez skarżących, odpowiedzi innych producentów unijnych oraz szacunków opartych na danych Eurostatu.
- (135) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Zatrudnienie i wydajność

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Liczba pracowników	4 135	4 068	3 975	4 014
<i>Indeks</i>	100	98	96	97
Wydajność (w tonach na pracownika)	1 198	1 223	1 038	957
<i>Indeks</i>	100	102	87	80

Źródło: Producenci unijni objęci próbą, inni producenci unijni, Eurostat.

- (136) W okresie badanym liczba pracowników utrzymywała się na stosunkowo stabilnym poziomie (-3 %). Pokrywa się to ze stabilnym poziomem mocy produkcyjnych, ponieważ liczba pracowników potrzebnych do eksploatacji zakładów nie zmienia się zgodnie ze wskaźnikiem wykorzystania mocy produkcyjnych. Podobnie zakłady są zaprojektowane w taki sposób, aby były eksploatowane w pełnym wymiarze czasu pracy w systemie zmianowym, a producenci nie dysponują elastycznością pozwalającą na pracę przez mniejszą liczbę dni w tygodniu w celu dostosowania produkcji do popytu.
- (137) W 2022 r. zaobserwowano niekorzystny spadek wskaźnika wydajności na pracownika, który to wskaźnik uległ w okresie objętym dochodzeniem dalszemu pogorszeniu. Z racji sztywności pod względem liczby zatrudnionych niski poziom sprzedaży, a tym samym produkcji, skutkował niską wydajnością. Ogółem wydajność w tonach na pracownika spadła o 20 %.
- (138) Jak powszechnie przyjęto w przemyśle chemicznym, wydajność w przeliczeniu na pracownika najlepiej obrazują wyprodukowane ilości. Komisja otrzymała uwagi od producenta z siedzibą w USA sugerujące, że wydajność powinna być podana w wartości na pracownika. Komisja zauważa, że proponowany wskaźnik jest nietypowy w kontekście zmienności cen zaistniałej w wyniku zbiegu pandemii COVID-19, silnego ożywienia i kryzysu energetycznego. Proponowany wskaźnik zapewniłby miarę wydajności, która ukryłaby rzeczywistość poprzez zmieszanie ilości i cen oraz utrudniłaby przeprowadzenie analizy w celu ustalenia, czy zaistniała szkoda dla producentów unijnych. W związku z powyższym Komisja odrzuciła tę sugestię.

4.5.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (139) Wszystkie marginesy dumpingu znacznie przekraczały poziom *de minimis*. Wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł Unii był znaczny, jeśli weźmie się pod uwagę wielkość i ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie.
- (140) Jest to pierwsze dochodzenie antydumpingowe dotyczące produktu objętego postępowaniem. W związku z tym brak było dostępnych danych umożliwiających ocenę skutków ewentualnego wcześniejszego dumpingu.

4.5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.5.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (141) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec klientów niepowiązanych w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7
Ceny sprzedaży w Unii

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii na rynku całkowitym (w EUR/t)	690	1 177	1 566	1 134
<i>Indeks</i>	100	170	227	164
Jednostkowy koszt produkcji (w EUR/t)	677	967	1 354	1 162
<i>Indeks</i>	100	143	200	172

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

- (142) Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii w okresie badanym była bardzo niestabilna. Silne ożywienie gospodarcze po pandemii w 2021 r. doprowadziło do wzrostu cen, który przewyższył wyraźny wzrost kosztów. Sytuacja ta nie utrzymała się jednak długo, gdyż rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie przyczyniła się do kryzysu energetycznego w Unii i późniejszego znacznego wzrostu kosztów, który został w dużej mierze zaabsorbowany przez wzrost cen sprzedaży. Chociaż sytuacja producentów unijnych objętych próbą była nadal stabilna pod względem finansowym, a ceny sprzedaży pokrywały całość kosztów produkcji, sytuacja szybko się pogorszyła pod koniec 2022 r., kiedy to producenci objęci próbą nie mogli już pokryć wszystkie koszty cenami sprzedaży. W okresie objętym dochodzeniem nastąpiła korekta kosztów produkcji, gdy zmniejszył się kryzys energetyczny, ale cena sprzedaży spadła jeszcze bardziej, jak pokazano w tabeli 7 (w okresie objętym dochodzeniem koszty produkcji spadły o 14 %, ale średnia cena sprzedaży spadła jeszcze bardziej o 28 %). W rezultacie producenci unijni objęci próbą ponieśli w okresie objętym dochodzeniem straty, co świadczy o skali wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na możliwości dyktowania cen objętych próbą producentów unijnych, którzy stali się cenobiorcami na rynku zaopatrywanym znacznymi ilościami towarów przywożonych po cenach dumpingowych z Egiptu i USA.
- (143) Ogółem w okresie badanym ceny sprzedaży wzrosły o 64 %, a koszty produkcji o 72 %.

4.5.3.2. Koszty pracy

- (144) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8
Średnie koszty pracy na pracownika

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	115 266	117 134	119 662	120 571
<i>Indeks</i>	100	102	104	105

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

- (145) Z powyższej tabeli wynika, że średnie koszty pracy były w okresie badanym stosunkowo stabilne. Producenci unijni objęci próbą wyjaśnili, że koszty pracy są sztywne i nie kontrolują oni większości własnych kosztów pracy, ponieważ są one dyktowane obowiązującym prawem, układami zbiorowymi pracy lub umowami o pracę. Na przykład w Belgii indeksacja płac jest obowiązkowa na mocy prawa, a pracodawcy nie mają swobody decydowania o indeksacji lub braku indeksacji płac ani o terminie takiej indeksacji. Ponadto co się tyczy stosunkowo wysokiego poziomu tych kosztów Komisja zauważyła, że przemysł chemiczny jest z natury niebezpieczny z uwagi na zmianowy system pracy i wymagające modele pracy – tj. wszystkie czynniki, które przyczyniają się do stosunkowo wysokich kosztów pracy.

- (146) Komisja nie uważa, by zaobserwowany ograniczony wzrost średniego kosztu pracy na pracownika podważał szkodę argumentowaną w skardze.

4.5.3.3. Zapasy

- (147) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Zapasy

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	61 181	68 986	74 985	58 304
<i>Indeks</i>	100	113	123	95
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	5,20 %	5,92 %	6,77 %	6,06 %
<i>Indeks</i>	100	114	130	117

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

- (148) Sprzedaż produktu podobnego wykazuje pewną sezonowość typową dla sektora budowlanego, który jest jego głównym użytkownikiem. Sprzedaż w grudniu jest na ogół stosunkowo niska, a producenci zazwyczaj prowadzą w tym miesiącu konserwację. Ze względu na sezonowy efekt w grudniu porównanie poziomu zapasów na koniec okresu objętego dochodzeniem we wrześniu 2023 r. ze stanem zapasów na koniec okresu sprawozdawczego w grudniu poprzednich trzech lat nie jest miarodajne. Stan zapasów na koniec roku w latach 2020–2022 wzrósł o 30 % w ciągu dwóch lat.

4.5.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (149) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży)	3,5	17,7	13,1	- 2,6
<i>Indeks</i>	100	506	374	- 74
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	63 543 946	267 522 792	241 989 149	- 13 993 872
<i>Indeks</i>	100	421	381	- 22
Inwestycje (w EUR)	64 616 015	61 243 727	82 005 921	141 483 932
<i>Indeks</i>	100	95	127	219
Zwrot z inwestycji (%)	10	120	93	- 26
<i>Indeks</i>	100	1 193	927	- 258

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

- (150) Komisja określiła rentowność objętych próbą producentów unijnych, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży. Na rentowność w pierwszych dwóch latach okresu badanego miały wpływ uwarunkowania gospodarcze spowodowane wybuchem pandemii COVID-19 na początku 2020 r. i późniejsze nadzwyczajne ożywienie po wprowadzeniu szczytów w Unii, a także bodźce fiskalne. Komisja uważa, że na poziomy rentowności notowane w 2020 r. i 2021 r. ma wpływ ten ogólny kontekst gospodarczy. Na rentowność w 2022 r. wpływ miał również kryzys energetyczny, który nastąpił po rozpoczęciu rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie. W 2022 r. objęci próbą producenci unijni zdołali jednak przenieść wzrost kosztów na użytkowników w Unii, ponieważ zaobserwowana średnia cena sprzedaży przemysłu UE wzrosła o 390 EUR/t, co przewyższa nawet wzrost kosztów, który wyniósł 387 EUR/t. W związku z tym zysk w 2021 r. i 2022 r. w EUR/t był stosunkowo stabilny (odpowiednio 209 i 212 EUR/t). Producenci objęci próbą doświadczyli w 2022 r. tendencji spadkowej i w okresie objętym dochodzeniem odnotowali straty (-2,6 %). Jak wskazano w motywie 142, wpływ gwałtownie nasilonego przywozu towarów po cenach dumpingowych oznaczał, że producenci unijni utracili możliwość dyktowania cen produktu, na co wpływ miała dostępność PVC-S z państw, których dotyczy postępowanie, po bardzo niskich cenach, która doprowadziła do tłumienia cen w okresie objętym dochodzeniem.
- (151) Przepływy środków pieniężnych netto określają zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Przepływy środków pieniężnych netto wykazują tendencję spadkową od 2021 r. oraz wyraźny moment załamania w okresie objętym dochodzeniem, kiedy to przepływy środków pieniężnych po raz pierwszy w okresie badanym stały się ujemne. W okresie objętym dochodzeniem producenci objęci próbą opóźnili niektóre inwestycje lub odroczyli niektóre prace konserwacyjne inne niż niezbędne, ale działania te nie wystarczyły, aby uniknąć ujemnych przepływów pieniężnych.
- (152) W latach 2020 i 2021 inwestycje były stosunkowo stabilne, a w 2022 r. nastąpił skok w górę. Istnieją różne powody, dla których inwestycje od 2022 r. wzrosły. Inwestycje od 2022 r. nie były spowodowane zamiarem zwiększenia mocy produkcyjnych, ale raczej koniecznością zmniejszenia śladu węglowego i doprowadzenia do zgodności z innymi przepisami w zakresie ochrony środowiska i bezpieczeństwa, a także efektem nadrabiania zaległości, ponieważ producenci objęci próbą napotkali przeszkody w realizacji planowanych inwestycji w 2020 r. ze względu na pandemię i w 2021 r. ze względu na popyt wynikający z silnego ożywienia gospodarczego, co rozciągnęło całą działalność. Trzej producenci objęci próbą prowadzą działalność w starszych zakładach, które zostały zaprojektowane w czasie obowiązywania mniej restrykcyjnych przepisów i które wymagają znacznych inwestycji w celu osiągnięcia zgodności z nowymi przepisami w zakresie ochrony środowiska i bezpieczeństwa. Ponadto inwestycje w działające zakłady chemiczne wymagają długiego planowania – do tego stopnia, że inwestycje prowadzone od 2022 r. były w dużej mierze inwestycjami planowanymi przed 2020 r. Ponadto nie można dostosować poziomu inwestycji do rzeczywistych poziomów produkcji w miejsce poziomów teoretycznych. Producenci objęci próbą mają ograniczony wpływ na dostosowanie inwestycji do rzeczywistych wskaźników wykorzystania mocy produkcyjnych.
- (153) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Od 2021 r. wskaźnik ten przejawiał tendencję spadkową, a w okresie objętym dochodzeniem wykazuje on znaczny zwrot w wysokości -26 %. Producenci objęci próbą, podobnie jak każdy producent produktu podobnego, potrzebują dużych inwestycji. Producenci objęci próbą posiadają starsze zakłady, a pierwotne zakłady zostały w pełni zamortyzowane, ale oprócz zupełnie nowych inwestycji regularnie dodają oni nowe składniki aktywów ze względu na koszty utrzymania i obrotu. Producenci objęci próbą mają ograniczoną swobodę działania przy niższym poziomie aktywów.
- (154) Zdolność producentów unijnych objętych próbą do pozyskania kapitału w obecnej sytuacji gospodarczej jest wątpliwa ze względu na niską rentowność i niepewność regulacyjną. W każdym razie zdolność taka byłaby jednak hipotetyczna, ponieważ producenci objęci próbą należą do większych grup i polegają w większym stopniu na źródłach wewnętrznych, a nie na źródłach zewnętrznych. W związku z tym Komisja zbadała możliwość pozyskania zasobów z ich własnych grup. Wszyscy producenci unijni objęci próbą potwierdzili podobne trudności w uzyskiwaniu korzyści z realokacji zasobów na poziomie grupy. Trzej producenci wyjaśnili różne aspekty tego trendu, takie jak priorytetowe traktowanie inwestycji w innych regionach świata, brak rozwiązania problemu wąskich gardeł w procesie produkcji, nadzwyczajne cięcia budżetowe i inne. Komisja uważa, że wpływ na zaistniałą sytuację mogą również mieć inne czynniki, ale zauważyła, że zarzucany przywóz po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, przyczynił się do tego negatywnego klimatu inwestycyjnego i zwiększył niepewność co do perspektyw przemysłu na przyszłość.

4.5.4. Wnioski dotyczące szkody

- (155) Główne wskaźniki makroekonomiczne wykazały istnienie negatywnej tendencji w okresie badanym: wielkość produkcji unijnej spadła o 22 %, wykorzystanie mocy produkcyjnych o 24 %, wielkość sprzedaży w Unii o 28 %, a wydajność o 20 %.
- (156) W przypadku wskaźników mikroekonomicznych sytuacja była podobna. W latach 2020–2022 rentowność sprzedaży w Unii była dodatnia, ale w okresie objętym dochodzeniem przemysł zaczął wykazywać straty. Podobnie przepływy pieniężne, dodatnie w latach 2020–2022, stały się w okresie objętym dochodzeniem ujemne. Stan zapasów na koniec roku wyrażony jako odsetek produkcji wzrósł w latach 2020–2022, kiedy to wpływ dużego wolumenu przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, był już widoczny.
- (157) Wielkość przywozu eksporterów egipskich i amerykańskich wzrosła w okresie badanym ośmiokrotnie. W kontekście spadku rocznej konsumpcji o 729 110 ton w okresie badanym roczny przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł o 288 405 ton, co oznaczało zwiększenie łącznego udziału w rynku eksporterów z Egiptu i USA z 1 % w 2020 r. do 10 % w okresie objętym dochodzeniem, ponieważ za sprawą ich cen doszło do znacznego podcięcia cen przemysłu Unii od 2022 r., w szczególności w okresie objętym dochodzeniem. W okresie objętym dochodzeniem margines podcięcia cenowego wynosił średnio 31,7 % w przypadku przywozu z USA i 28,9 % w przypadku przywozu z Egiptu, jak określono w sekcji 4.4.3 powyżej.
- (158) Przywóz towarów po niskich, dumpingowych cenach z Egiptu i USA spowodował również znaczne tłumienie cen dla przemysłu Unii. W rezultacie przemysł Unii nie był w stanie prowadzić sprzedaży po cenach pokrywających koszty produkcji i zaczął przynosić straty w okresie objętym dochodzeniem.
- (159) Chociaż inwestycje netto wzrosły o 119 %, to zwrot z inwestycji w okresie badanym stał się ujemny, zmniejszając się z 10,1 % w 2020 r. do –26,1 % w okresie objętym dochodzeniem. Przepływy środków pieniężnych również stały się ujemne, co miało skutki dla zdolności przemysłu Unii do samofinansowania swojej działalności. Mimo że w tym samym okresie liczba pracowników zmniejszyła się o 3 %, to wydajność spadła o 20 %, co spowodowało wzrost kosztów pracy na tonę PVC.
- (160) Jak stwierdzono powyżej, wskaźniki finansowe, takie jak rentowność, przepływy środków pieniężnych i zwrot z inwestycji, znacznie się pogorszyły w okresie badanym. Miało to negatywny wpływ na zdolność przemysłu Unii do samofinansowania swojej działalności, dokonywania niezbędnych inwestycji i pozyskiwania kapitału, a tym samym wpłynęło na jego rozwój, a nawet zagroziło jego przetrwaniu.
- (161) W związku z powyższym Komisja stwierdziła na tym etapie, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (162) Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii. Zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu Unii. Komisja dopilnowała, aby ewentualne szkody spowodowane przez inne czynniki niż przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, nie były łączone z tym przywozem. Te czynniki to: spowolnienie gospodarcze i słaba dynamika rynku, wpływ siły wyższej i nierentowna sprzedaż eksportowa.

5.1. Skutki przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (163) Wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, wzrosła w okresie badanym ośmiokrotnie, tj. z 40 989 ton w 2020 r. do 329 904 ton w okresie objętym dochodzeniem. Ten gwałtowny wzrost, jak wyjaśniono w motywie 157, zbiegł się w czasie ze stosunkowo słabym rynkiem krajowym, który miał trudności z wchłonięciem przywozu po cenach dumpingowych.
- (164) W rezultacie w okresie badanym łączny udział w rynku państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł z 1 % do 10 %. Tymczasem udział przemysłu Unii w rynku ciągle spadał, z 91 % w 2020 r. do 80 % w okresie objętym dochodzeniem.

- (165) Na sytuację w 2020 r. miała wpływ pandemia COVID-19, a na sytuację w 2021 r. miało wpływ silne ożywienie gospodarcze, ale skutki przywozu towarów po cenach dumpingowych stały się bardziej zauważalne od 2022 r., kiedy to przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł o 161 %, a jego udział w rynku zwiększył się w porównaniu z 2021 r. o 220 %.
- (166) W 2022 r., kiedy to przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, gwałtownie wzrósł, ceny te były znacznie niższe od średniej ceny sprzedaży producentów unijnych objętych próbą.
- (167) Zwiększony wolumen przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, w połączeniu z jego niskimi średnimi cenami sprzedaży miał negatywny wpływ na sytuację finansową przemysłu Unii.
- (168) Wpływ zwiększonego przywozu towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, był w pełni widoczny w okresie objętym dochodzeniem, kiedy sytuacja finansowa przemysłu Unii znacznie się pogorszyła. Przemysł Unii nie był w stanie podnieść swoich cen sprzedaży, aby przenieść na klientów rosnące koszty surowców (w szczególności koszty energii), ponieważ musiał stawić czoła nieuczciwej konkurencji ze strony importerów produktu objętego postępowaniem. Strategia przemysłu Unii polegała na ograniczaniu strat w wielkości produkcji i udziale w rynku poprzez obniżenie cen, co przyniosło szkodę dla jego rentowności. W latach poprzednich przemysł Unii był bowiem rentowny, ale w okresie objętym dochodzeniem zaczęła odnotowywać straty (-3 %). W związku z tym przywóz po niskich cenach z państw, których dotyczy postępowanie, zahamował wzrost cen przemysłu Unii w rozumieniu art. 3 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, a tym samym spowodował tłumienie cen.
- (169) Przepływy pieniężne i wskaźnik zwrotu z inwestycji również stały się ujemne. W okresie objętym dochodzeniem producenci unijni objęci próbą wykazywali ujemny przepływ środków pieniężnych w wysokości 14 mln EUR, a zwrot z inwestycji wyniósł -26,1 %.
- (170) Mając na uwadze powyższe, Komisja tymczasowo ustaliła, że istotna szkoda poniesiona przez przemysł Unii została spowodowana przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Szkoda ta miała odzwierciedlenie zarówno w wielkości, jak i cenach.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

5.2.1. Przywóz z państw trzecich

- (171) Wielkość przywozu z pozostałych państw trzecich kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Przywóz z państw trzecich

Państwo		2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Meksyk	Wielkość sprzedaży (w tonach)	142 867	161 713	160 261	129 496
	Indeks	100	113	112	91
	Udział w rynku	4 %	4 %	4 %	4 %
	Średnia cena (w EUR/t)	703	1 214	1 538	954
	Indeks	100	173	219	136
Norwegia	Wielkość sprzedaży (w tonach)	67 067	92 360	54 769	46 300

	<i>Indeks</i>	100	138	82	69
	Udział w rynku	2 %	2 %	2 %	1 %
	Średnia cena (w EUR/t)	839	1 313	1 719	1 356
	<i>Indeks</i>	100	156	205	162
Korea Południowa	Wielkość sprzedaży (w tonach)	2 335	11 792	23 891	50 703
	<i>Indeks</i>	100	505	1 023	2 171
	Udział w rynku	0 %	0 %	1 %	2 %
	Średnia cena (w EUR/t)	1 278	1 534	1 686	969
	<i>Indeks</i>	100	120	132	76
Zjednoczone Królestwo	Wielkość sprzedaży (w tonach)	47 801	17 212	14 314	16 309
	<i>Indeks</i>	100	36	30	34
	Udział w rynku	1 %	0 %	0 %	1 %
	Średnia cena (w EUR/t)	836	1 088	1 449	1 224
	<i>Indeks</i>	100	130	173	146
Pozostałe państwa trzecie	Wielkość sprzedaży (w tonach)	57 711	122 261	90 254	79 397
	<i>Indeks</i>	100	212	156	138
	Udział w rynku	1 %	3 %	2 %	2 %
	Średnia cena (w EUR/t)	721	1 493	1 452	959
	<i>Indeks</i>	100	207	201	133
Państwa trzecie ogółem, z wyjątkiem państw, których dotyczy postępowanie	Wielkość sprzedaży (w tonach)	317 781	405 338	343 489	322 205
	<i>Indeks</i>	100	128	108	101
	Udział w rynku	8 %	9 %	9 %	10 %
	Średnia cena (w EUR/t)	759	1 324	1 551	1 029
	<i>Indeks</i>	100	174	204	136

Źródło: Eurostat.

(172) W okresie badanym jedynymi innymi państwami trzecimi, z których przywożono znaczne ilości PVC do Unii, były Meksyk, Norwegia, Korea Południowa i Zjednoczone Królestwo.

- (173) Ogólnie rzecz biorąc, wszystkie państwa trzecie z wyjątkiem państw, których dotyczy postępowanie, notowały w okresie objętym dochodzeniem stały wolumen przywozu oraz udział w rynku, który w okresie badanym utrzymywał się na poziomie 8–10 %. Również ich ceny są bardziej zbliżone do cen producentów unijnych objętych próbą, gdyż ich średnia cena importowa wynosiła w 2022 r. 1 551 EUR/t, czyli była praktycznie identyczna z ceną producenta unijnego objętego próbą wynoszącą 1 566 EUR/t. W okresie objętym dochodzeniem średnia cena importowa wynosząca 1 029 EUR/t jest niższa niż cena za tonę producentów unijnych objętych próbą, tj. 1 134 EUR. Niemniej jednak wielkość przywozu do Unii zmniejszyła się w okresie objętym dochodzeniem o 6 %, co sugeruje, że importerzy starali się raczej zachować zmniejszający się udział w kurczącym się rynku, niż go rozszerzać.
- (174) Komisja zauważa, że nie nastąpił gwałtowny wzrost przywozu oraz że udział w rynku państw trzecich innych niż państwa, których dotyczy postępowanie, pozostał stosunkowo stabilny. Główne zaobserwowane zmiany polegały na zmianie pochodzenia tego innego przywozu, gdyż niektóre państwa, takie jak Norwegia, Rosja i Zjednoczone Królestwo, ograniczyły wywóz do Unii z przyczyn strukturalnych lub strategicznych, natomiast inne państwa, takie jak Korea Południowa, zajęły powstałą w ten sposób przestrzeń.
- (175) W związku z powyższym oraz mając na uwadze znaczną wielkość przywozu po niskich cenach z państw, których dotyczy postępowanie, w porównaniu z przywozem z innych państw trzecich, Komisja ustaliła tymczasowo, że przywóz z innych państw trzecich nie osłabił związku przyczynowego między szkodą poniesioną przez przemysł Unii a przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie.

5.2.2. Wyniki wywozu przemysłu Unii

- (176) Wielkość wywozu producentów unijnych kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 12

Wyniki wywozu producentów unijnych

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość wywozu producentów unijnych (w tonach)	1 494 677	1 227 548	1 120 519	1 101 408
Indeks	100	82	75	74
Średnia cena producentów unijnych (w EUR/t)	822	1 414	1 509	1 075
Indeks	100	172	184	131

Źródło: Eurostat.

- (177) Wywóz producentów unijnych w okresie badanym osiągnął najwyższy poziom w 2020 r. – 1 494 288 ton, a w 2021 r. zmniejszył się o 18 %. W 2022 r. wywóz nadal się zmniejszał, choć w niższym tempie, a następnie względnie ustabilizował się w okresie objętym dochodzeniem.
- (178) Średnia cena eksportowa producentów unijnych była również bardzo niestabilna: odnotowała silny wzrost w 2021 r., ograniczony wzrost w 2022 r. i wreszcie nagły spadek w okresie objętym dochodzeniem. W rezultacie w okresie objętym dochodzeniem przemysł Unii dokonywał wywozu po cenach, które Komisja uznała za niższe od oszacowanych kosztów produkcji.
- (179) W następstwie argumentów przedstawionych przez Westlake, Oxy Vinyls, LP i TCI Sanmar Komisja zbadała wyniki eksportowe producentów unijnych objętych próbą, porównując różnicę między ceną eksportową a ich ceną krajową (obie dotyczą klientów niepowiązanych).

- (180) W okresie badanym przemysł Unii dysponował wolnymi mocami produkcyjnymi i dokonywał wywozu PVC-S, ale nie doszło do przekierowania sprzedaży z Unii na rynki eksportowe. I tak w okresie objętym dochodzeniem średnia cena eksportowa producentów objętych próbą była nieco wyższa niż średnia cena eksportowa do Unii z państw, których dotyczy postępowanie, co wskazuje na pewien stopień konkurencyjności. Ponadto producenci unijni objęci próbą dokonywali wywozu po cenach poniżej pełnych kosztów produkcji (ze względu na koszty ogólne), ale powyżej kosztów zmiennych (głównie energii i surowców). W związku z tym utrzymanie wywozu w okresie objętym dochodzeniem przyczyniło się do ogólnego marginesu i pomogło producentom unijnym utrzymać bezpieczeństwo oraz sprawne funkcjonowanie linii z produkcją powyżej minimum technicznego.
- (181) Komisja zauważyła, że producenci z państw, których dotyczy postępowanie, zazwyczaj korzystają z usług przedsiębiorstw handlowych w celu sprzedaży swoich produktów na rynkach zagranicznych. Te same przedsiębiorstwa handlowe, które sprzedają PVC-S po cenach dumpingowych w Unii, prowadzą działalność na największych unijnych rynkach eksportowych. Zatem przedsiębiorstwa handlowe, które sprzedają PVC po cenach dumpingowych w Unii, prowadzą działalność także na tradycyjnych rynkach eksportowych Unii, co wyjaśnia również trudności przemysłu Unii w utrzymaniu rynków eksportowych od 2022 r.
- (182) Wywóz z Unii do Zjednoczonego Królestwa zmniejszył się w okresie objętym dochodzeniem o 106 528 ton (w porównaniu z 2022 r.), co stanowi spadek o 37 %. Porównanie okresu objętego dochodzeniem z poprzednim 12-miesięcznym okresem pokazuje spadek o 120 668 ton, czyli o 40 %. 8 stycznia 2024 r. Zjednoczone Królestwo ogłosiło wszczęcie dochodzenia antydumpingowego dotyczącego PVC-S pochodzącego z USA, co niewątpliwie świadczy o nieuczciwych praktykach handlowych na drugim co do wielkości unijnym rynku eksportowym. Wywóz do Szwajcarii zmniejszył się w okresie objętym dochodzeniem o 10 027 ton (w porównaniu z 2022 r.), co oznacza spadek o 22 % (porównanie okresu objętego dochodzeniem z poprzednim 12-miesięcznym okresem pokazuje spadek o 17 460 ton, czyli o 33 %). Komisja ustaliła również, że przedsiębiorstwa handlowe dokonywały wywozu PVC-S z USA do Szwajcarii po cenie niższej od wartości normalnej.
- (183) Niezależnie od wpływu konkurowania z przywozem towarów po cenach dumpingowych na tych samych rynkach Komisja nie uważa, aby wyniki na rynkach eksportowych miały odrębny, swoisty wpływ, który mógłby osłabić związek przyczynowy między praktykami dumpingowymi stosowanymi przez państwa, których dotyczy postępowanie, a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii. Komisja ustaliła, że wywóz wyrażony jako odsetek sprzedaży krajowej był podobny w 2020 r. i w okresie objętym dochodzeniem i wynosił około 42–43 %. Ponadto wywóz wyrażony jako odsetek produkcji unijnej był również bardzo podobny w 2020 r. i w okresie objętym dochodzeniem i wynosił około 30 %.
- (184) Komisja stwierdza, że spadek wielkości wywozu miał wpływ na wyniki producentów unijnych, czego jednak nie można oddzielić od agresywnej polityki cenowej wobec państw trzecich stosowanej przez przedsiębiorstwa handlowe współpracujące z producentami z państw, których dotyczy postępowanie. Producenci unijni ograniczyli wywóz w okresie badanym, chociaż największy spadek nastąpił w 2021 r., na długo przed okresem objętym dochodzeniem. W związku z tym wyników eksportowych producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem nie można tłumaczyć jedynie wielkościami, ale raczej cenami. Presji na ceny eksportowe nie można oddzielić od wywozu towarów po cenach dumpingowych pochodzącego z Egiptu i USA, które również konkurowały na tych rynkach.

5.2.3. Nadwyżka mocy produkcyjnych w przemyśle PVC

- (185) Przemysł PVC jest przemysłem cyklicznym, co przyznali skarżący, producenci unijni objęci próbą oraz egipscy i amerykańscy eksporterzy w swoich opiniach i uwagach. Światowy przemysł PVC charakteryzuje się znaczną nadwyżką mocy produkcyjnych, gdyż jego moce produkcyjne w ostatnich latach stale przekraczały światowy popyt, jak wynika z szacunków przedstawionych przez skarżących oraz z badań rynkowych.
- (186) Ta nadwyżka mocy produkcyjnych ma charakter strukturalny i wynika z trudności w poprawie zdolności reagowania na zwiększone zapotrzebowanie. Przemysł jest zatem przygotowany na zaspokojenie szczytowego zapotrzebowania w cyklu koniunkturalnym w perspektywie długoterminowej.

- (187) Unijny przemysł PVC nie zwiększył swoich mocy produkcyjnych w okresie badanym, z wyjątkiem ograniczonej ekspansji dokonanej przez jednego producenta unijnego, który uruchomił jedną linię produkcyjną przeniesioną z zamkniętego przed okresem badanym zakładu z trzema liniami. Komisja stwierdziła, że ten pozorny wzrost mocy można zatem wyjaśnić wpływem czynnika czasu, ponieważ zamknięcie nastąpiło przed badanym okresem. Komisja stwierdziła, że wspomniany producent unijny wykazał zasadność owej decyzji, która miała na celu zapewnienie większej wydajności poprzez zmniejszenie liczby zakładów produkcyjnych, obniżenie jego całkowitych mocy produkcyjnych i optymalizację jego działalności.
- (188) Wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych przemysłu Unii w latach 2020 i 2021 wynosił ponad 90 % i dopiero po gwałtownym wzroście przywozu towarów po cenach dumpingowych wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych zmniejszył się do 74 % w 2022 r. i do 69 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (189) Komisja stwierdziła, że ewentualna strukturalna nadwyżka mocy produkcyjnych przemysłu PVC na świecie i w Unii może mieć wpływ na dynamikę rynku i może potwierdzać zasadność wywozu towarów po cenach dumpingowych, ale nie uważa, że jest to czynnik, który zrywa lub osłabia związek przyczynowy. W okresie badanym producenci unijni nie zwiększyli bowiem w znaczącym stopniu mocy produkcyjnych. Z pewnością nadwyżka mocy produkcyjnych wydaje się być normą w przemyśle chemicznym, a unijny przemysł PVC w niczym nie odbiega od dynamiki występującej na innych rynkach, w tym na rynkach państw, których dotyczy postępowanie. Ponadto stosunkowo wysoka nadwyżka mocy produkcyjnych przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem była bezpośrednim następstwem gwałtownego wzrostu przywozu towarów po cenach dumpingowych i tymczasowego spowolnienia gospodarczego, które jest rozpatrywane oddzielnie.
- (190) W związku z powyższym Komisja uznała, że bieżąca, stosunkowo duża nadwyżka mocy produkcyjnych przemysłu Unii wynika z niedawnych uwarunkowań rynkowych oraz przywozu towarów po cenach dumpingowych, a zatem sama w sobie nie jest elementem mogącym osłabić związek przyczynowy. Niedawne uwarunkowania rynkowe zostały zbadane oddzielnie.

5.2.4. Kryzys energetyczny w Unii

- (191) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że przemysł unijny ucierpiał z powodu wysokich cen energii, które osłabiły jego konkurencyjność. Z uwag tych wynika, że istnieje korelacja między kosztami surowców i cenami energii w Europie a wynikami producentów unijnych, oraz że inne państwa uniknęły tych problemów, gdyż ich przyczyną upatruje się w konfliktach w bliskim sąsiedztwie Unii.
- (192) Skarżący przyznali, że w okresie od połowy 2021 r. do końca 2022 r. Europa doświadczyła poważnego kryzysu energetycznego, ale powtórzyli, że kryzys ten ani nie osłabia, ani nie zrywa związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych pochodzącym z Egiptu i USA, a szkodą poniesioną przez przemysł Unii. Skarżący stwierdzili, że kryzys energetyczny zakończył się pod koniec 2022 r., zaś fakt, że stan przemysłu Unii nie poprawił się od tego czasu pomimo znacznego spadku cen energii, wyraźnie świadczy o tym, że kryzys energetyczny nie miał znaczącego wpływu na szkodę.
- (193) Komisja zauważyła, że kiedy ceny energii utrzymywały się na najwyższych poziomach w 2021 i 2022 r., producenci unijni objęci próbą osiągnęli największe zyski w okresie badanym. Co więcej, szkoda dla przemysłu unijnego stała się widoczna, gdy kryzys energetyczny już został opanowany, a ceny energii spadły. W rzeczywistości, zanim przywóz po niskich cenach z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł w okresie objętym dochodzeniem (osiągając trzykrotność wielkości z poprzednich dwunastu miesięcy), przemysł nadal był w stanie uwzględnić w swoich cenach zwiększone koszty energii. Kiedy jednak nastąpił gwałtowny wzrost przywozu po niskich cenach powodujący tłumienie cen, nie było to dłużej możliwe.
- (194) W związku z tym Komisja stwierdziła, że kryzys energetyczny, do którego doszło w Unii, nie tłumaczy zmian zaobserwowanych w okresie objętym dochodzeniem, a zatem ani nie zrywa, ani nie osłabia związku przyczynowego.

5.2.5. Recesja gospodarcza, dynamika rynku

- (195) Popyt na rynku unijnym w okresie badanym osiągnął najwyższy poziom w 2021 r. i natychmiast po tym został skorygowany w dół o 18 % w 2022 r. Popyt w 2022 r. był o 8 % niższy niż w 2020 r.

- (196) Popyt słabł nadal w okresie objętym dochodzeniem – szacowany popyt spadł wówczas do poziomu 3 223 316 ton i był o 18 % niższy niż popyt w 2020 r.
- (197) Głównym powodem słabego popytu na PVC w Unii nie była ani cena, ani istnienie alternatywnych produktów. Stosunkowo niski popyt można raczej wytłumaczyć połączeniem wysokiej inflacji oraz kosztów finansowania zewnętrznego, które miały wpływ na gospodarkę w ujęciu ogólnym i ograniczyły popyt w sektorze budowlanym, tj. głównym rynku konsumpcji PVC. Przyznali to zarówno skarżący, jak i eksporterzy z krajów, których dotyczy postępowanie.
- (198) Wpływ wyższej inflacji oraz wyższych stóp procentowych dotarł do branży PVC z pewnym opóźnieniem ze względu na długi czas realizacji właściwy dla sektora budowlanego. Upłynęło zatem trochę czasu, zanim skutki wyższych kosztów finansowania zewnętrznego i kosztów budowy przełożyły się na wielkość produkcji budowlanej, w szczególności produkcji materiałów budowlanych, takich jak rury, drzwi i okna z PVC. Cykliczność sektora budowlanego to fakt powszechnie znany, a aktualny niski popyt prawdopodobnie nie utrzyma się po spadku inflacji i stóp procentowych oraz zwiększeniu popytu na dobra inwestycyjne.
- (199) Westlake argumentowało, że ów niski popyt odzwierciedla zmianę konsumpcji. Komisja uznała, że jest to jedynie spekulacja, ponieważ nie ma dowodów na to, iż niski popyt wynikał ze zmiany w konsumpcji, i że nie jest to tymczasowy wpływ wysokich stóp procentowych i inflacji. Wręcz przeciwnie, strategię polityczną związaną z Europejskim Zielonym Ładem mającą na celu wspieranie renowacji energetycznej istniejących budynków, takie jak zmienienna dyrektywa w sprawie charakterystyki energetycznej budynków oraz dyrektywa w sprawie efektywności energetycznej, zwiększają zapotrzebowanie na okna i drzwi wykonane z PVC, ponieważ PVC jest naturalnym izolatorem.
- (200) W związku z tym Komisja stwierdziła, że recesja gospodarcza i związany z nią niski popyt na rynku w Unii w okresie objętym dochodzeniem miały ograniczony wpływ, który ani nie zrywa, ani nie osłabia związku przyczynowego.

5.2.6. Siła wyższa

- (201) Komisja otrzymała uwagi od niektórych zainteresowanych stron na temat wpływu zdarzeń siły wyższej na sytuację przemysłu Unii.
- (202) Komisja zbadała wszystkie zdarzenia spowodowane działaniem siły wyższej zgłoszone w okresie badanym przez producentów unijnych objętych próbą, a także zbadała odpowiedzialność oraz działania podjęte przez producentów.
- (203) Komisja ustaliła, że większość zdarzeń spowodowanych działaniem siły wyższej miała miejsce na początku okresu badanego, tj. w latach 2020 i 2021, a zatem zdarzenia te nie tłumaczą szkody wykazanej w okresie objętym dochodzeniem po gwałtownym wzroście przywozu towarów po cenach dumpingowych w drugiej połowie 2022 r. Komisja nie znalazła więc argumentów na poparcie twierdzenia, że gdyby nie doszło do stosunkowo dużej liczby zdarzeń spowodowanych działaniem siły wyższej w latach 2020 i 2021, to przemysł znajdowałby się w lepszej sytuacji w okresie objętym dochodzeniem. Przemysł Unii poniósł szkodę dopiero począwszy od połowy 2022 r., gdy ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, zaczęły znacznie podcinać ceny unijne.
- (204) Komisja znalazła również dowody na to, że zabrakło systematycznej koordynacji zgłoszeń dotyczących działania siły wyższej, choć zainteresowane strony utrzymywały inaczej. Na przykład w roku, w którym jeden objęty próbą producent unijny zgłosił działanie siły wyższej, powiązany z nim producent unijny zwiększył swoją produkcję do poziomu przekraczającego teoretyczne moce produkcyjne. Przypadek ten przeczy twierdzeniu, że zgłoszenie miało na celu uniknięcie zaopatrywania niektórych klientów.
- (205) Komisja stwierdziła również, że w roku, w którym przedsiębiorstwo Rehau zostało dotknięte działaniem siły wyższej zgłoszonym przez jednego z producentów unijnych objętych próbą, producent ów był jednak w stanie zaopatrzyć Rehau na ponad 100 % zakontraktowanej kwoty, mimo że nie zdołał dostarczyć wszystkich dodatkowych żądanych ilości. Nawet jeśli jest to niepotwierdzony fakt, Komisja powtarza, że nie znalazła żadnych dowodów na to, że producenci unijni objęci próbą celowo wykorzystują zdarzenia spowodowane działaniem siły wyższej w celu uniknięcia świadczenia zakontraktowanych kwot lub ograniczenia produkcji, by w efekcie doprowadzić do podwyżki cen krajowych.
- (206) W związku z tym Komisja stwierdziła, że zgłaszanie działania siły wyższej nie miało wpływu na szkodę.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (207) Ustalono, że zachodzi związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Egiptu i USA z jednej strony, a szkodą poniesioną przez przemysł Unii z drugiej strony. Wystąpiła zbieżność w czasie między gwałtownym wzrostem wielkości i udziału w rynku przywozu towarów po niższych cenach dumpingowych a pogorszeniem wyników Unii. Na stosunkowo słabym rynku zwiększona wielkość przywozu towarów po cenach dumpingowych osłabiła zdolność przemysłu Unii do ustalania cen, które pozwoliłyby pokryć jego koszty produkcji, co wyraźnie świadczy o istnieniu tłumienia cen. W rezultacie w okresie objętym dochodzeniem przemysł zaczął odnotowywać straty.
- (208) Komisja zbadała inne ewentualne czynniki, które mogły mieć wpływ na sytuację przemysłu Unii: wyniki wywozu, zarzucana nadwyżka mocy produkcyjnych przemysłu Unii, kryzys energetyczny w Unii, zgłaszanie działania siły wyższej, recesja gospodarcza w Unii oraz stosunkowo słaby rynek. Komisja wyróżniła i oddzieliła wpływ tych czynników na sytuację przemysłu Unii od szkodliwych skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych.
- (209) Wyniki wywozu przemysłu Unii nie mogą wyjaśniać zaobserwowanej szkody, jaką poniósł przemysł Unii w okresie objętym dochodzeniem. Po pierwsze, w ujęciu ilościowym wywóz unijny w okresie objętym dochodzeniem stanowił 29 % produkcji unijnej, czyli był to praktycznie taki sam odsetek, jak odnotowany w 2020 r. (30 %). Po drugie, główny spadek wywozu zaobserwowano w 2021 r., kiedy to wielkość wywozu zmniejszyła się o 18 %, i w 2022 r., kiedy to wielkość wywozu zmniejszyła się o 9 %. Rentowność przemysłu Unii była jednak na najwyższym poziomie w latach 2021 i 2022.
- (210) Stwierdzono, że skutki nadwyżki mocy produkcyjnych przemysłu PVC w Unii nie spowodowały szkody w okresie objętym dochodzeniem, ponieważ moce produkcyjne utrzymywały się w okresie badanym na stałym poziomie. Podobnie nie stwierdzono, aby skutki kryzysu energetycznego i związane z nim wyższe ceny energii spowodowały szkodę zaobserwowaną w okresie objętym dochodzeniem, bo wówczas kryzys energetyczny był już opanowany.
- (211) Twierdzenie zainteresowanych stron, że szkoda została również wywołana przez zgłaszane przez przemysł Unii zdarzenia spowodowane siłą wyższą, nie zostało poparte faktami ustalonymi przez Komisję.
- (212) Ponadto recesja gospodarcza i będący jej następstwem słaby popyt na rynku wywarły ograniczony wpływ na przemysł Unii, ale nie zerwały związku przyczynowego. Wręcz przeciwnie, słaby popyt na rynku spotęgował szkodę spowodowaną przywozem towarów po cenach dumpingowych, ponieważ przemysł Unii nie dysponował rezerwą pozwalającą na wchłonięcie większych ilości przywozu po cenach dumpingowych bez obniżania cen, aby zachować pewien udział w rynku.
- (213) Podsumowując, Komisja stwierdziła, że jedynie recesja gospodarcza i będący jej następstwem słaby popyt w okresie objętym dochodzeniem miały ograniczony wpływ na przemysł Unii. Czynniki te nie mógł jednak zerwać związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a istotną szkodą wyrządzoną przemysłowi unijnemu. Przywóz towarów po cenach dumpingowych pozostał główną przyczyną szkody z następujących powodów: jak określono w motywie 110, udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł w okresie badanym dziesięciokrotnie, natomiast przywóz z innych państw utrzymywał się na stałym poziomie.
- (214) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdziła na tym etapie, że przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii, a pozostałe czynniki, rozważane osobno lub łącznie, nie naruszyły związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a istotną szkodą. Szkada polega na zmniejszeniu udziału w rynku, produkcji, wykorzystania mocy produkcyjnych, wydajności, rentowności, zapasów na koniec okresu sprawozdawczego, przepływów pieniężnych i zwrotu z inwestycji. Ponadto, jak wyjaśniono powyżej w motywie 117, przemysł Unii doświadczył tłumienia cen spowodowanego przywozem z państw, których dotyczy postępowanie.

6. POZIOM ŚRODKÓW

- (215) W celu określenia poziomu środków Komisja zbadała, czy cło niższe od marginesu dumpingu będzie wystarczające do usunięcia szkody dla przemysłu Unii spowodowanej przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.

6.1. Margines szkody

- (216) Szkoda zostałaby usunięta, gdyby przemysł Unii był w stanie osiągnąć zysk docelowy dzięki sprzedaży po cenie docelowej w rozumieniu art. 7 ust. 2c i 2d rozporządzenia podstawowego.
- (217) Zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego przy ustalaniu zysku docelowego Komisja wzięła pod uwagę następujące czynniki: poziom rentowności przed wzrostem przywozu z państw objętych dochodzeniem, poziom rentowności potrzebny do pokrycia pełnych kosztów i inwestycji, działalności badawczo-rozwojowej i innowacji oraz poziom rentowności spodziewany w normalnych warunkach konkurencji. Taka marża zysku nie powinna być niższa niż 6 %.
- (218) Na pierwszym etapie Komisja ustaliła zysk podstawowy, pokrywający pełne koszty w normalnych warunkach konkurencji. Komisja ustaliła, że rentowność sprzedaży niepowiązanych w Unii w 2021 r., czyli w roku poprzedzającym gwałtowny wzrost przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, wyniosła 17,7 %. Rentowność ta była wyższa od rentowności odnotowanej w 2020 r. na poziomie 3,5 %. Komisja uważa, że ani 2020 r., ani 2021 r. nie były zwykłymi latami na potrzeby ustalenia referencyjnej marży zysku. Rok 2020 był rokiem, w którym wybuchła pandemia COVID-19 w Unii, która wywarła bardzo niekorzystny wpływ na przemysł Unii. Tak samo roku 2021. nie można uznać za zwykły rok odniesienia, ponieważ Unia odniosła korzyści z silnego ożywienia gospodarczego.
- (219) Dlatego Komisja uznała, że najlepszym możliwym okresem odniesienia byłby rok 2022. Na sytuację w roku 2022 częściowo wpłynął gwałtowny wzrost przywozu towarów po cenach dumpingowych pod koniec roku, ale skutki tego są stosunkowo niewielkie, a zatem wykorzystanie 2022 r. jako okresu odniesienia jest podejściem zachowawczym. W związku z tym Komisja uznała, że do swoich obliczeń zastosuje marżę zysku w wysokości 13,1 %.
- (220) Na tej podstawie cena niewyrządzająca szkody waha się od 1 350 do 1 450 EUR/t i wynika z zastosowania wyżej wymienionej marży zysku wynoszącej 13,1 % do kosztu produkcji ponoszonego przez producentów unijnych objętych próbą w okresie objętym dochodzeniem.
- (221) Na koniec, zgodnie z art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego, Komisja oceniła przyszłe koszty wynikające z wielostronnych umów środowiskowych i protokołów do tych umów, których Unia jest stroną, oraz konwencji MOP wymienionych w załączniku Ia, które to koszty przemysł Unii poniesie w okresie stosowania środka zgodnie z art. 11 ust. 2. Na podstawie dowodów przekazanych przez producentów unijnych objętych próbą, szacunków dotyczących oczekiwanych wskaźników wykorzystania produkcji oraz prognozowanych cen uprawnień do emisji Komisja obliczyła dodatkowy koszt w wysokości 16,44 EUR/t uwzględniany oprócz kosztów przestrzegania przepisów zaobserwowanych w okresie objętym dochodzeniem. Różnicę tę dodano do ceny niewyrządzającej szkody, o której mowa w motywie 220.
- (222) Na tej podstawie Komisja obliczyła niewyrządzającą szkody cenę produktu podobnego przemysłu unijnego wynoszącą 1 405,48 EUR/t, dodając wyżej wspomnianą docelową marżę zysku (zob. motyw 219) do kosztów produkcji ponoszonych przez producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem, a następnie dodając dostosowania przewidziane w art. 7 ust. 2d dla poszczególnych rodzajów produktu.
- (223) Komisja ustaliła następnie margines szkody poprzez porównanie średniej ważonej ceny importowej objętych próbą współpracujących producentów eksportujących w państwach, których dotyczy postępowanie, ustalonej na potrzeby obliczeń podjęcia cenowego, ze średnią ważoną niewyrządzającej szkody ceny produktu podobnego sprzedawanego przez objętych próbą producentów unijnych na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone jako odsetek średniej ważonej wartości importowej CIF. W przypadku EPC Komisja wykorzystwała dostępne fakty i ustaliła margines szkody na podstawie tych samych transakcji TCI Sanmar, które wykorzystwała do ustalenia jego marginesu dumpingu (podobnie jak w przypadku ustalania marginesu dumpingu, zob. motyw 70).
- (224) Poziom usuwający szkodę dla „pozostałych przedsiębiorstw współpracujących” oraz dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” obliczono w ten sam sposób co margines dumpingu dla tych przedsiębiorstw (zob. motyw 71).

6.2. Wnioski dotyczące poziomu środków

(225) W wyniku powyższej oceny wysokości tymczasowego cła antidumpingowego powinny zostać ustalone zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w sposób przedstawiony poniżej:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)	Margines szkody (%)	Tymczasowe cło antidumpingowe (%)
Egipt	Egyptian Petrochemical Company	109,5	100,1	100,1
	TCI Sanmar Chemicals S.A.E.	86,1	74,2	74,2
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	109,5	100,1	100,1
USA	Formosa Plastics Corporation	70,3	90,6	70,3
	Westlake Chemicals	58,0	87,2	58,0
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	62,1	88,3	62,1
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	77,0	90,6	77,0

7. INTERES UNII

(226) Po podjęciu decyzji o zastosowaniu art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy może jasno stwierdzić, że wprowadzenie środków w tym przypadku nie leży w interesie Unii, mimo iż stwierdzono wystąpienie dumpingu wyrządzającego szkodę, zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu Unii, importerów i użytkowników.

7.1. Interes przemysłu Unii

(227) PVC jest podstawowym produktem przemysłowym, który nadaje się do wielu zastosowań. Zdrowy przemysł PVC ma zasadnicze znaczenie dla Unii ze względu na jego powiązania z szeregiem sektorów niższego szczebla. PVC jest stosowany w szerokiej gamie produktów, takich jak rury wodociągowe, okna, karty kredytowe i kable elektryczne.

(228) Przywóz PVC nie może zastąpić produkcji przemysłu Unii bez skutków ubocznych. Jak wskazano w skardze, branża PVC jest bardzo ważna w szerzej pojętym przemyśle chemicznym. Ograniczenie produkcji przemysłu Unii oznaczałoby zmniejszenie popytu na kluczowe surowce, takie jak etylen i chlor. Przemysł PVC odpowiada za około 30 % zastosowania chloru w Unii, więc każde ograniczenie produkcji PVC przełoży się na „proces chloro-alkaliczny” i może mieć wpływ na dostępność chloru, sody kaustycznej i wodoru.

(229) Chociaż Komisja odrzuciła argument Westlake o uwzględnienie w ocenie szkody przychodów i zysków ze sprzedaży sody kaustycznej, ponieważ są to dwie odrębne gałęzie przemysłu, uznała znaczenie PVC w szerzej pojętym przemyśle chemicznym, a w szczególności w „procesie chloro-alkalicznym”.

(230) Nałożenie ceł antidumpingowych na przywóz PVC-S z Egiptu i USA zapewni przemysłowi unijnemu pewność, co przełoży się na stabilną wielkość sprzedaży w Unii. Taka pewność byłaby również korzystna dla szerzej pojętego przemysłu chemicznego z powodów przedstawionych powyżej. Ponadto nałożenie ceł wyeliminowałoby wpływ w zakresie spadku cen, zatem przemysł unijny nie tylko skorzystałby na bardziej stabilnych wolumenach, lecz także miałby mniejszą niepewność co do możliwości pokrycia swoich kosztów

- (231) Unijny przemysł PVC zapewnia w Unii dobrze wynagradzane miejsca pracy wymagające wysokich kwalifikacji, a nałożenie ceł antidumpingowych zapewniłoby ochronę około 4 000 miejsc pracy bezpośrednio i wielu miejsc pracy pośrednio, w szerzej pojętym przemyśle chemicznym.
- (232) Komisja stwierdziła, że nałożenie ceł antidumpingowych leży w interesie przemysłu Unii.

7.2. Importerzy

- (233) Komisja nie otrzymała odpowiedzi od importerów unijnych w specjalnym kwestionariuszu. Kilku importerów dostarczyło częściowych informacji wspierających eksporterów z Egiptu i USA, ale informacje te nie były wystarczające do oceny interesu tych importerów.
- (234) Komisja zdaje sobie jednak sprawę, że po nałożeniu ceł antidumpingowych na PVC-S pochodzący z Egiptu i USA, importerzy tego materiału mogą doświadczyć spadku sprzedaży PVC-S na wczesnym etapie. Importerzy nadal będą jednak w stanie prowadzić handel innymi produktami chemicznymi oraz PVC-S produkowanym w innych krajach, które po ustaniu przywozu po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, mogą stać się bardziej konkurencyjne.
- (235) Komisja stwierdziła, że jest prawdopodobne, iż nałożenie ceł antidumpingowych na PVC-S pochodzący z Egiptu i USA nie będzie miało trwałego wpływu na rentowność przedsiębiorstw handlowych.

7.3. Użytkownicy

- (236) Trzech użytkowników PVC-S w Unii skontaktowało się z Komisją i udzieliło wymaganych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu: Rehau Industries SE & Co (Rehau), Foamalite oraz Granzplast. Rehau i Foamalite twierdziły, że nałożenie ceł antidumpingowych nie leży w interesie użytkowników w Unii ze względu na prawdopodobny wpływ w postaci wyższych cen i większej siły przemysłu Unii.
- (237) Przedsiębiorstwo Granzplast przedstawiło informacje na temat swoich zakupów PVC-S, co pozwoliło Komisji oszacować ewentualny wpływ ceł na całość kosztów tego przedsiębiorstwa.
- (238) Przedsiębiorstwo Rehau złożyło wniosek o przesłuchanie przed Komisją, które odbyło się 24 kwietnia 2024 r. Przesłuchanie odbyło się wspólnie z powiązaniem szwajcarskim przedsiębiorstwem handlowym Meraxis AG.
- (239) Jeżeli chodzi o obawy użytkowników, Komisja zauważyła, że przemysł PVC w Unii obejmuje dwunastu producentów oraz że ze względu na cechy produktu rynek jest wyjątkowo konkurencyjny. Skoro użytkownicy mogli korzystać z dostaw po cenach dumpingowych PVC-S z Egiptu i USA, to tak samo – poszukując bardziej konkurencyjnych cen – byłoby w stanie zastąpić jednego dostawcę z Unii innym dostawcą, zwłaszcza mając do wyboru dużą liczbę producentów unijnych.
- (240) Komisja oszacowała również, że ogólny wpływ na koszty użytkowników byłby racjonalnie ograniczony, ponieważ ich zakupy PVC-S w państwach, których dotyczy postępowanie, stanowią udział w ich całkowitych kosztach wynoszący od 5 % do 10 %. Ten ograniczony wpływ na ich koszty należy rozpatrywać w połączeniu z korzyściami, jakie niosłoby ze sobą zdrowy unijny przemysł PVC z kilkoma dostawcami.
- (241) Ponadto Komisja uznała, że dostępność PVC-S z państw, których dotyczy postępowanie, była korzystna dla użytkowników ze względu na spadek cen na rynku od 2022 r. Doprowadziło to jednak do sytuacji, w której przemysł Unii ponosi straty, co nie leży w długofalowym interesie użytkowników, ponieważ może to ograniczyć konkurencję na rynku unijnym poprzez zmniejszenie liczby producentów, którzy mogą nadal prowadzić działalność w tych okolicznościach.

7.4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (242) Na podstawie powyższego Komisja doszła do wniosku, że na obecnym etapie dochodzenia nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, iż wprowadzenie środków w odniesieniu do przywozu PVC-S pochodzącego z Egiptu i USA nie leży w interesie Unii.

8. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (243) Biorąc pod uwagę wnioski Komisji dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego, poziomu środków i interesu Unii, należy wprowadzić środki tymczasowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.
- (244) W odniesieniu do przywozu PVC-S pochodzącego z Egiptu i USA należy wprowadzić tymczasowe środki antydumpingowe zgodnie z zasadą niższego cła określoną w art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja porównała marginesy szkody z marginesami dumpingu (zob. motyw 225). Kwotę ceł ustalono na poziomie marginesu dumpingu albo marginesu szkody, zależnie od tego, który z nich jest niższy.
- (245) W związku z powyższym stawki tymczasowego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe (%)
Egipt	Egyptian Petrochemical Company	100,1
	TCI Sanmar Chemicals S.A.E.	74,2
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	100,1
USA	Formosa Plastics Corporation	70,3
	Westlake Chemicals	58,0
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	62,1
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	77,0

- (246) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Te stawki celne mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione podmioty prawne. Przywóz produktu objętego postępowaniem, wyprodukowanego przez dowolne inne przedsiębiorstwo, które nie zostało konkretnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, powinny podlegać stawce cła mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Nie powinny one być objęte żadną z indywidualnych stawek cła antydumpingowego.
- (247) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z różnicą w stawkach celnych potrzebne są szczególnie środki gwarantujące stosowanie indywidualnych ceł antydumpingowych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła antydumpingowe, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty celem antydumpingowym obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (248) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich muszą bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach mogą one żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji dokładności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki należności celnej zgodnie z prawem celnym.
- (249) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach oraz pod warunkiem spełnienia określonych wymagań może zostać wszczęte dochodzenie w sprawie obejścia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych i nałożenia ogólnokrajowego cła.

9. INFORMACJE NA ETAPIE TYMCZASOWYM

- (250) Zgodnie z art. 19a rozporządzenia podstawowego Komisja poinformowała zainteresowane strony o planowanym nałożeniu ceł tymczasowych. Informacje te zostały również udostępnione ogółowi społeczeństwa za pośrednictwem strony internetowej DG ds. Handlu. Zainteresowane strony miały trzy dni robocze na przedstawienie uwag dotyczących dokładności obliczeń, które zostały im ujawnione.
- (251) Egipski producent eksportujący TCI Sanmar argumentował, że Komisja powinna zastosować w odpowiednich obliczeniach wyższą cenę CIF na granicy UE, co skutkowałoby niższym marginesem zaniżania cen. W tym samym kontekście do ceny eksportowej *ex-works* należałoby dodać marżę handlową, aby uzyskać prawidłową cenę CIF na granicy UE.
- (252) Komisja zbadała ten argument, ale uznała, że nie dotyczy on dokładności obliczeń. W związku z tym Komisja rozpatrzy go, wraz ze wszystkimi innymi uwagami, po opublikowaniu środków tymczasowych.
- (253) Producent eksportujący z USA Formosa Plastics Corporation przedstawił uwagi dotyczące wcześniejszego informowania, w których zwrócił się do Komisji o zmianę metodyki określania kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych.
- (254) Komisja szczegółowo przeanalizowała te uwagi. Jedna z uwag dotyczyła dokładności obliczeń, w związku z czym zmieniono obliczenie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, natomiast pozostałe uwagi nie dotyczyły dokładności obliczeń. Uwagi te zostaną zatem rozpatrzone, wraz ze wszystkimi innymi uwagami, po opublikowaniu środków tymczasowych.

10. PRZEPIS KOŃCOWY

- (255) W interesie dobrej administracji Komisja zwróci się do zainteresowanych stron z prośbą o przedłożenie pisemnych uwag lub o złożenie wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją w określonym terminie.
- (256) Ustalenia dotyczące nałożenia ceł tymczasowych obowiązują tymczasowo i mogą ulec zmianie na ostatecznym etapie dochodzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

- Nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz suspensyjnego polichloroku winylu („PVC-S”), niemieszanego z żadną inną substancją, obecnie objętego kodem CN ex 3904 10 00 (kody TARIC 3904 10 00 15 i 3904 10 00 80), pochodzącego z Egiptu i Stanów Zjednoczonych Ameryki.
- Stawki tymczasowego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem są następujące dla produktu opisanego w ust. 1 i wyprodukowanego przez poniższe przedsiębiorstwa:

Kraj pochodzenia	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Egipt	Egyptian Petrochemical Company	100,1 %	89BA
	TCI Sanmar Chemicals S.A.E.	74,2 %	89BB
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Egiptu	100,1 %	8999
USA	Formosa Plastics Corporation	70,3 %	89BC

	Westlake Chemicals	58,0 %	89BD
	Oxy Vinyls, LP	62,1 %	89BE
	Shintech Incorporated	62,1 %	89BF
	Cały pozostały przywóz pochodzący ze Stanów Zjednoczonych Ameryki	77,0 %	8999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość] [produktu objętego postępowaniem] sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [dodatkowy kod TARIC] w [państwo, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

4. Dopuszczenie do obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaceniem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Zainteresowane strony przedkładają Komisji uwagi na piśmie dotyczące niniejszego rozporządzenia w ciągu 15 dni kalendarzowych od daty jego wejścia w życie.

2. Zainteresowane strony pragnące złożyć wniosek o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją występują z takim wnioskiem w ciągu 5 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Zainteresowane strony pragnące złożyć wniosek o posiedzenie wyjaśniające przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu mogą to uczynić w ciągu 5 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Rzecznik praw stron może rozpatrzyć wnioski złożone poza tym terminem i, w stosownych przypadkach, może podjąć decyzję w sprawie przyjęcia takich wniosków.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 stosuje się przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 lipca 2024 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN